

HAVREVIMPEN

DOF-FYN

15. ÅRGANG NR. 2, JUN 2008

Ringmærkning på KNF 2007

Ringmærkning på Fyn Lille Rørvagtel

Lærling på KNF Det centrale Vietnam

Hvidskægget Terne

Ørnens Dag

Olav Dünge

HAVREVIMPEN

Udgives af Dansk Ornitologisk Forenings lokalafdeling for Fyns Amt

Tryk: Micro-Forma Oplag: 650

Redaktion:

Søren Gjaldbæk - Jacob Sterup Andersen - Tim H. Hansen - Michael Mosebo Jensen

Redaktør:

Søren Gjaldbæk, Carsten Hauchs Vænge 4, 5230 Odense M, tlf. 66 13 78 56

e-mail: soeren.gjaldbaek@privat.dk

Udsendelse af Havrevimpen (abonnement, adresseændringer):

Michael Mosebo Jensen, Røjle Bygade 102, Røjle, 5500 Middelfart, tlf 26 82 07 29

e-mail: mmj@doffyn.dk

Hjemmeside: www.doffyn.dk

Indsendelse af observationer:

Via Hjemmesiden, kun for folk, som er tilmeldt som brugere.

e-mail: : obs@doffyn.dk

pr. telefon til én fra Administrationsgruppen, DOF-Fyn Web:

Erhardt Ecklon	62 21 99 16
Jacob Sterup Andersen	62 29 26 29 / 25 56 74 17
Michael Mosebo Jensen	26 82 07 29
Hans Rytter	62 27 20 26 / 23 34 86 36

Webmaster:

Ole Tønder, Jens Juels Vej 32 st , 5230 Odense M, tlf. 66 11 59 05

Kontaktadresse til bestyrelsen, formand:

Henrik Kalckar Hansen, Birkebakken 5, Sankt Klemens 5260, Odense S tlf. 30 70 90 38

e-mail: kalckar@webspeed.dk

Indhold:

Formandens hjørne	3	Det centrale Vietnam	33
Mit første bestyrelsesmøde	4	Fra felten	43
Lille Rørvagtel	6	Ørnens Dag	48
Side 9-ornitologen	10	Turrappporter	50
Hvidskægget Terne	12	Ture	56
Ringmærkning på Fyn	18	Mink ved Sundet	56
At være lærling på KNF	25	Vindmøller Dræby Fed	57
Ringmærkning på KNF 2007	28	Små Pip	58

Tegninger: Ole Runge og Gudrun Brink

Forsidetegning: Ole Runge.

Fotos: Michael Mosebo Jensen, Søren Gjaldbæk, Hans Rytter, Michael Højgård Hansen, Erhardt Ecklon, Thomas Hellesen, Bent Staugård og Hans Ole Matthiesen og Kell Grønborg.

Copyright: DOF-Fyn. Udgivelsen må kun citeres med tydelig kildeangivelse

Fra redaktionen

Forårstrækket er forbi, og vi er med nogen forsinkelse klar med årets andet nummer. Der skal lyde en stor tak til de mange – rekordmange – som benyttede sig af muligheden for at indbetale et bidrag på 100.00 kr til bladet. Det er nødvendigt med disse bidrag, da DOF-Fyn efter nedlæggelse af amterne ikke længere tjener penge ved at lave optællinger for Fyns Amt!! Trods bidrag er bladet

stadigvæk en af de tungeste poster på DOF-Fyns budget, så skulle der være nogen, der har glemt at indbetale, kan vi oplyse, at girokortet, som lå i årets første nummer stadig kan bruges, alternativt kan man indbetale via netbank – kortnr. 01 konto 5257468 eller konto - til kontooverførsel reg. nr. 1551 kontonr. 5257468. Mærk indbetalingen ”Havrevimpen”.

Formandens hjørne

Af Henrik Kalckar Hansen

Gulstav Huset

- lidt opfølgning på generalforsamlingen

Langeland er et spændende sted, og ikke mindst Sydlangeland har budt på spændende fugle-oplevelser i særklasse! Mere om dette andet steds i bladet.....

Men Sydlangeland er også KNF altså Kelds Nor Fuglestation. Her udføres ringmærkning og observeres træk.

Faciliteterne omkring KNF var til ivrig debat på vores seneste generalforsamling. Så selvom flere af problemstillingerne ikke er afklaret, vil jeg benytte lejligheden til her i disse spalter, at redegøre for i hvilke ret-

ninger bestyrelsen siden hen har arbejdet.

Årsagen til føromtalt diskussioner var bestyrelsens beslutning om, at droppe det lejede sommerhus ved Gulstav Mose (en udgift på 12.000 kr./årligt), som igennem en årrække har fungeret som overnatnings mulighed for trækobservatorerne og ringmærkerne på KNF.

Beslutningen skal ses i lyset af, at der i den kommende sæson er udsigt til at sommerhuset ikke ville blive benyttet i samme omfang som tidligere.

Ydermere handlede bestyrelsen på baggrund af et driftsunderskud i indeværende år og med udsigt til samme tendens fremover. En situation der er fremkaldt af, at det lønnede tællearbejde for Fyns Amt er faldet bort sammen med amtet.

Når disse bevæggrunde er slået fast, skal det slås endnu fastere med mange stærke søm, at det på intet tidspunkt har eller vil blive bestyrelsens hensigt at lukke KNF og aktiviteterne; trækobs og ringmærkning.

Vi har naturligvis kigget grundigt på forskellige løsningsmuligheder for, at DOF-Fyn fortsætter lejemålet af huset. Vi er nået frem til et par muligheder og måske en kombination. Først

og fremmest har vi bedt ”de faste brugere”, om at give et bud på næste års brug af sommer huset. Desuden har vi planer om at forlange en brugerbetaling på 25 kr. prs./døgn ved overnatning i huset. Samtidig vil vi gøre det mere offentligt/tilgængeligt for DOF-Fyn’ere at bruge huset. Det betyder, at vi vil udnævne en Stationsansvarlig, som skal koordinere brugen af huset.

Vi er også i gang med at søge DOF’s aktivitets pulje. DOF har netop i år meldt ud, at fuglestationsarbejdet har højeste prioritet. Så vi venter i spænding.

Og i skrivende stund; et forrygende fugle forår for fuld østenvind!

Mit første bestyrelsesmøde i DOF-Fyn

Af Kirsten Halkjær Lund

Onsdag den 13. februar skulle jeg til mit første bestyrelsesmøde som nyvalgt suppleant. Jeg glædede mig og havde modtaget dagsorden fra Michael, der er sekretær i bestyrelsen. Jeg valgte at tænke grønt og cykle de ca. 10 km til mødet (min mand skulle i øvrigt bruge bilen ...) Mødet foregik i vores (DOF-Fyns) lokaler på Risingskolen. Vi havde fået en smart nøgle til kælderen og det var godt Ole kendte koden til at komme ind, da Henrik måtte give fortabt. Der blev sagt pænt goddag og velkommen til

de nyvalgte. Det blev konstateret at pedellen havde sat varme på – de sidste møder blev afholdt i meget kolde kælderlokaler – lidt som at sidde på Horseklint og havobse en kold novemberdag uden termotøj. En øl/sodavand til hver og godt med småkager – fin forplejning.

Et af de første punkter var konstituering – Henrik ville heldigvis gerne fortsætte som formand og uden yderligere diskussion blev alt ved det gamle med Ole som kasserer, Michael som sekretær og Søren som næstfor-

mand. Det er et fast punkt at referatet fra sidste møde bliver gennemgået, og da det er en aktiv bestyrelse, havde alle fået fulgt op på deres større eller mindre opgaver.

Henrik sidder naturligt for bordenden (ved det otte-kantede bord) og sørger for, at alle giver deres besyv med og han sammenfattede synspunkter eller beslutninger, når et punkt var færdigt. Som jeg nok havde tænkt, var det begrænset, hvad der var af fuglesnak til sådan et møde; men lidt blev det da til. Blandt andet glædede vi os over oplysningen på DOF-Fyns hjemmeside om, at et havørnepar var blevet set i parring ved Brændegårdsøen.

Vi diskuterede selvfølgelig den netop afholdte generalforsamling og de ting, der blev bragt op på den. Blandt andet var der enighed om at beholde vores opsparingspenge på Merkurkontoen – den såkaldt grønne bank med miljøvenlig investeringspolitik og lidt lavere renter end andre banker. Det giver god mening, at vi i DOF tænker miljøvenligt. Men vi var også enige om at gå videre med at få

bedre rente på nogle af de penge, der er til den ”daglige” drift.

Min første opgave kom under punkt 11 ”Principper for rekvirerede foredrag/ture”, idet jeg skal undersøge, om nogle vil være med til at ”give” billeder til en billedepulje, som vi kan bruge, når vi i DOF-Fyn bliver bedt om at holde foredrag om f.eks. havens fugle. Det er meget nemmere at sige ja til at holde et foredrag en aften, hvis der ligger et færdigt foredrag med gode billeder, der blot skal tilrettes den givne lejlighed.

Som mødet skred frem vænnede jeg mig også til, at ”Christian” er vores formand, som jeg hidtil har tænkt på med fuldt navn (Christian Hjorth). Der går dog mere end et møde, før jeg er hjemme i alle de andre navne og forkortelser man skal kende som ”rigtigt” bestyrelsesmedlem.

Et hyggeligt møde var slut ca. klokken 21, og det var tid til at cykle hjem. Desværre havde jeg fået smurt min ruste cykel lidt for godt. Hjemturen forløb med mange kædepåsætninger, da baghjulet havde løsnet sig ...

Lille Rørvagtel i Gulstav Mose

Af Søren Gjaldbæk

Tirsdag den 27. maj kunne man på DOF-Fyns hjemmeside læse nedenstående ret opsigtsvækkende observation, indberettet af Lars Bonne Rasmussen

Tirsdag den 27/5 2008

Gulstav mose (10:10-10:40): Rørdrum 1 HØ (Samme sted som rørdrummen hørtes to gange hvad jeg formoder er en lille rørvagtel. Bestemmelse usikker. Hjælp ønskes.), [LBR]

Indtil Lars' fund var der kun 8 observationer i Danmark af Lille Rørvagtel, hvilket måske kan undre, da svenskerne har mange fund af arten.

Dato	Lokalitet
19/6 1898	Nyborg
25/3 1910	Ribe
5/6 1968	Vaserne
13/5 1971	Porsemosen
23/6 1971	Neksø
17/9 1977	Amager
16-19/4 1987	Østervrå
26/4 1987	Læsø

Fundet fra Østervrå blev gjort af en kat, fuglen forlod aldrig Danmark! Som det ses er det længe siden, at arten er truffet i Danmark, og den stod højt på mange feltornitologers ønskeddel. Blandt de 870, som offentliggør deres artsliste på fuglesiden "net-fugl", var der kun 3, som havde

hørt/set Lille Rørvagtel - det er der lavet om på nu!!

Jeg og Tim Hesselballe Hansen ringede – uafhængigt af hinanden – til Lars for at høre, hvad det nu var for noget, og om det var noget han mente alvorligt. Det var det, og nedenfor er Lars' egen beretning om opdagelsen, som man kan se på nogle af bemærkningerne skrevet et par dage efter fundet.

Lars' beretning

Tirsdag den 27. maj 2008 besøgte jeg Sydlangeland på en fugletur. Jeg var alene på turen. Midt på formiddagen – lige godt kl. 10 – var jeg i Gulstav Mose. Jeg gik op i det nye tårn og nød fuglelivet, herunder en trækkende Hvid Stork og en paukende Rørdrum. Der er normalt Rødrygget Tornskade i Gulstav Mose og jeg gik fra tårnet forbi P-pladsen for at finde den. Jeg havde således hele min opmærksomhed rettet mod mosen, da jeg hørte en fuld sang af Lille Rørvagtel. Straks sagde jeg til mig selv, at det da var en Lille Rørvagtel. Efter ca. 15 sekunder gentog den sangen, men derefter var den tavs, så længe jeg var på stedet.

Med en naturlig kritisk sans for bestemmelse af en så sjælden fugl undlod jeg at offentliggøre fundet på

stedet, på basis af den begrænsede stemmeaktivitet.

Ved hjemkomst afspillede jeg stemmen af Lille Rørvagtel, hvilket bestemt ikke fik mig til yderligere at betvivle bestemmelsen.

Jeg valgte med et gran af usikkerhed at udmelde fundet via DOF-Fyn's hjemmeside med bemærkning om, at bestemmelsen var usikker, og at hjælp var påkrævet.

Beskrivelser af lyde er ikke nemt. Hvad jeg hørte var to serier som var ret ens, De startede lidt tøvende med en række lyde som derefter kom i stigende hastighed efter hinanden og med let faldende tonehøjde, sluttende med en række lyde som nærmest var en trille.

Et forsøg på en bogstavering kunne være:

Quak-----quak-----quak-----quak-
---quak---quak--quak--quak-quak-
quak-qua-qua-qua-qua

Fuglen var på det tidspunkt, hvor jeg hørte den ikke ret langt væk (meget tættere på end folk ellers beskriver, og som jeg selv oplevede det den 1. juni). Det hænger muligvis sammen med, at en mand tilså det elektriske hegn på sydøst-siden af mosen.

Jeg har selv erfaring med arten fra Øland i 1984, hvor jeg hørte den synge længe og sammenhængende. Derfor min umiddelbare reaktion da jeg hørte den første gang.

Mange yderst kompetente ornitologer fik glæde af fuglen i de følgende dage, og mange har hørt den meget mere stemmeaktiv end jeg. Jeg formoder, at der findes gode stemmeoptagelser af fuglen, som kan bekræfte min første registrering af fuglen.

Se evt. omtale på DOF-Fyns hjemmeside af min opdagelse af fuglen.

Tirsdag aften/nat

Vi kunne jo godt høre på Lars, at han var ret sikker i sin sag, så selvom der er langt fra Odense til Gulstav, tog Tim og jeg derned om aftenen den 27. maj på en overordentlig blæsende og kold aften – ikke lige superforhold til natlytning, men vi havde – helt uberegtiget skulle det vise sig – en ide om, at en sådan fyr ville være mest aktiv om natten. Sådan er det med både Dværgrørvagtel og Plettet Rørvagtel. Vi ankom til mosen klokken 10, hvor der stod fire andre håbefulde (tossedede som os selv, troede vi) og afventede, at mørket skulle sænke sig og ”koncerten” skulle begynde, eller hvad vi måske mest af alt ventede ”stilheden” skulle sænke sig over mosen – så meget som den meget friske vind nu tillod det. De fire andre friske var Ole Goldschmidt, Martin Søgård, Esben Eriksen og Fugleværnfondens opsynsmand Søren Bøgelund, der udover at kunne glæde sig over en eventuel Lille Rørvagtel også kunne forvise sig om, at adgangsforbuddet til mosen blev overholdt. Vi stuede os

sammen bag en busk ved sommerhuset lige syd for parkeringspladsen. Der er der en smule læ, så vi kunne diskutere omfanget af vores vanvid og beslægtede emner. Rørdrummen gav sporadisk lyd fra sig, mørket sænkede sig gradvist. En Nattergal og en Kærsanger forsøgte at sætte gang i aftenstemningen, det dominerende indtryk var stadig blæstens susen. Vi blev lidt utålmodige og begyndte at gå hver for sig op og ned langs mosen. Ole og jeg var nået ned til fugletårnet, da min telefon ringede kl. 23.13 og en ret ophidset Martin meddelte ”Vi har den”! Vi løb tilbage til vores udgangsbusk, det var derfra man kunne høre den – det vil sige, den sagde ikke noget de næste ret spændende 10 minutter, hvor den gav et kort kvæk, som jeg dog ikke hørte. Den første gang den sagde noget, havde også kun været en fire-fem kvæk. Eftersom jeg efterhånden var den eneste, der ikke havde hørt fuglen, var jeg ved at blive lidt nervøs, men efter et kvarters tid lød det pludselig lige så fint ”quak- quak- quak- quak- quak- quak- quak”, dog uden den karakteristiske acceleration til sidst. Det var som om, at den opgav at synge færdigt. Nu var der ingen af de tilstedeværende, som havde erfaring med Lille Rørvagt, vi kendte kun stemmen fra lydoptagelser, men selve klangen lød helt rigtigt, den manglede som sagt bare at synge færdigt. Vi var dog så sikre på, at det var en Lille Rørvagt, at vi klokken

0.30 sendte besked ud på DOF-call om, at der var en ”mulig Lille Rørvagt” i Gulstav Mose, så måtte folk selv afgøre, om de ville køre. Når vi brugte ordet ”mulig” var det ikke fordi vi var i tvivl om bestemmelsen, men vi manglede at høre den afsluttende trille. Resten af natten gik med at vente på denne – den kom bare aldrig. Vi fik selskab af fire fynboer, de også fik hørt fuglen. Men denne fugl er faktisk mest aktiv i morgentimerne, så det blev lyst – 3.45 kørte vi hjem med et par acceptable optagelser af stemmen på en mobiltelefon. Så måtte vi se, om det var nok til at få fuglen godkendt, hvis den ikke ville sige mere end det.

Det store tilløb onsdag

Vores brug af ordet ”mulig” var ikke noget, der afskrækkede folk, første udenøs gæst kom, da vi kørte, og i løbet af dagen var fuglen i perioder meget medgørlig. Den sang fuldstændigt, som Lars havde hørt det, især om morgenen, ved 14-tiden og ved

Sig nu noget!! Foto: Søren Gjaldbæk.

18-tiden. Jeg ankom selv til mosen kl. 20, og der var der allerede omkring 40, der havde været nede og drage fordel af, at denne fugl gerne synger om dagen og ikke ret gerne om natten. Aftenen igennem kom der ornitologer fra alle dele af landet. De tog straks opstilling ved kanten af mosen, lagde ansigtet i alvorlige folder, tog hænderne bag ørerne og ventede på de vitale ytringer fra mosen. Det kunne godt tage lang tid. Fuglen sagde noget (og ikke ret meget) 2-3 gange i timen, så det var med at være vaks ved havelågen. Ved siden af de alvorligt lyttende, kunne man se grupper af lettede og muntre folk stå og hygge sig, de havde hørt fuglen og belavede

sig på at tage hjem efter en lille øl for at fejre en ny art. En enkelt uheldig måtte tage turen fra Vestjylland to gange, før han fik hørt fuglen. Fuglen er i skrivende stund – den 11. juni – stadig i mosen, og følger sit sædvanlige mønster: Sporadisk syngende døgnet rundt, men mest aktiv morgen og aften. Det skal understreges, at det ikke er karakteristisk for arten, mange synger kun om natten. Den første dag – onsdag – var der skønsmæssigt 150 tilrejsende, og i alt har mere end 300 ornitologer besøgt mosen og glædet sig over en af de sjældneste fugle i mange år i ”Fyns Amt”.

Der lyttes og optages. Foto: Søren Gjaldbæk.

Side (ca.) 9-ornitologen

Af Søren Gjaldbæk

Lars ved Sundet, tæt på såvel arbejdsplads som bopæl. Foto: Søren Gjaldbæk.

Bag initialerne LBR gemmer navnet Lars Bonne Rasmussen sig. Lars, der i dag er 55 år, har siden 1988 været ansat på Fåborg Gymnasium med biologi og idræt som fag. Lars er opvokset i Sorgenfri nord for København. Interessen for fugle stammer fra moderen, der var ”rimeligt god til at kende fuglene”. Desuden var der et par af drengene på vejen, der også kiggede på fugle, så fra 9-års-alderen

gik det med kikkert rundt i de nærliggende lokaliteter, især Furesøen og Spurveskjul, fra ”barnelisten” er blandt andet Mellemlagspætte, der i dag er en fugl, som ornitologerne drømmer om vil genindvandre, efter at den forsvandt fra Danmark omkring 1960. Som 15-årig meldte Lars sig ind i DOF, men måtte love ikke at tage med på fugleturene – DOF var ikke for børn – bladene fik han dog!

Han kom med i en fuglegruppe fra Nivå, og med Nivågruppen blev det til mange fugleture, både indenlands og til Falsterbo, Varangerhalvøen og Donaudeltaet. Som så mange andre skruede Lars ned for fuglekiggeriet i takt med at andre velkendte ungdomsinteresser spirede. Han startede på jurastudiet, men skiftede hurtigt til biologi, ikke mindst drevet af fugleinteressen. Han skrev speciale om fugletræk, hvor han bearbejdede data om ringmærkede Stære under vejledning af legendariske Preuzz fra Zoologisk Museum. Så Lars er faguddannet ornitolog!!

Lars bruger meget tid i lokalområdet: Sundet, som Lars bor ved siden af, besøges dagligt, Bøjden Nor og Brændegård Sø bliver tjekket mindst en gang om ugen. De bedste fugle, soim Lars har fundet i Sundet er Amerikansk Pibeand, Drosselrørsanger og Savisanger. Og så er Lars, som så mange andre, meget begejstret for de Sorthalsede Lappedykkere – ”se, de ligger lige her – højst 5 meter ude, det er da fedt”. Der bliver også af og til tid til en tur til Langeland. Det var på den sidste tur til Gulstav, at Lars fik rigtig mange venner, da han opdagede en Lille Rørvagtel, som sang

ved højlys dag i mosen. Lars ser forståeligt nok glad ud, da han fortæller om den tur. Fuglen er i dag hørt af mindst 300 personer. Ellers er der en fast forårstur til Skagen og en fast forårstur til Vadehavet på programmet.

Lars rejser meget, en til 2 ture om året, der gennem tiderne har bragt ham rundt i Europa og Afrika, til Nepal, Indien, Australien, Galapagos og Equador. Til efteråret står den på en tur til Antarktis via Argentina. Det har selvsagt kastet en del fugle af sig, i alt har Lars 1667 verdensarter og 449 i Europa. Af disse er de 346 set i Danmark. Men han er ikke 100% bidt af artsjægeri: ” Hvis det er en god fugl, så kører jeg gerne langt for at se den, men jeg vurderer altid hvor sjælden fuglen er, og om der kommer flere chancer.” Det med at køre langt er i hvert fald rigtigt, en oktoberdag i 2001 tog han til Amager for at se en Purpurhejre, da den var kommet i bogen blev der meldt om Brilleand ved Vorupør, den snuppede Lars også lige, inden turen gik tilbage til Fåborg! Til gengæld fik Lars så folk ud at køre den 28. maj. Vi håber, at han en anden gang igen kan få sat skub i feltbisserne.

Hvidskægget Terne

Af Thomas Helleesen

I perioden fra den 10. maj til den 4. juni blev der i "Fyns Amt" gjort tre fund af Hvidskægget Terne, det ene fund drejede sig om hele 6 fugle, den største flok i Skandinavien nogensinde. I betragtning af, at der i Danmark totalt kun – indtil da – var gjort 21 fund af i alt 25 fugle, må det siges at være nogle ret enestående observationer. Der er ingen godkendte fund af arten i Fyns Amt, men det er der altså lavet om på nu. Hvidskægget Terne er en moseterne og opfører sig på mange måder som den tidligere ret almindelige Sortterne.

Hvidskæggede Terner på Tåsinge

I pinsen skulle jeg besøge mine forældre i Odense og samtidig have min søn Magnus. Mine forældre havde besluttet, at vi om lørdagen skulle på fly-rundtur over Det sydfynske Øhav. En plan vi havde snakket om længe, ikke mindst fordi min søn ikke har prøvet at flyve før. Med de forholdsvis mange hvide hejrer (Silke- og Sølvhejre/red.), der var i omløb, mente min far og jeg også, at der måtte være mulighed for at finde en hvid hejre i et af de mange vådområder på de sydfynske øer, så det var med store forventninger, at vi lørdag eftermiddag kørte mod Tåsinge, hvor vi skulle flyve fra. Et enkelt vådområde blev tjekket på Tåsinge, inden vi troppede op på flyvepladsen lidt i 16. Der var ikke meget plads i flyveren, men kamera og kikkert kom selvfølgelig med. Turen gav desværre ikke det forventede resultat – ingen hvide hejrer. Men det var en fin tur, og vi fik

konstateret, at der er mange giftige vådområder på de sydfynske øer.

Tilbage på landjorden holdt vi en lille pause og fik evalueret turen. Min far og jeg besluttede derefter, at det nu var tid til lidt sightseeing, og at første stop skulle være Vejlen, der ligger tæt ved flyvepladsen. Et område vi har ikke har været forbi i mange år.

Vi ankommer til den østligste del af Vejlen ca. 16.50, hvor der er en lille parkeringsplads og et bordbænkesæt. Jeg stiger ud af bilen og går ud til åbningen, hvor der er udsyn over det fladvandede eng-/moseområde i denne del af Vejlen. Umiddelbart er der ikke så meget at se. Efter at have afsøgt området med min håndkikkert, skal jeg lige til at gå tilbage til bilen, da jeg pludselig hører nogle underlige kald. Jeg reagerer med det samme og ser nu en flok ternelignende fugle komme ind skråt oppe fra højre (ind fra nord). De lægger sig med det

samme til at fouragere lavt over området lige ud for, hvor jeg står. Jeg får dem hurtigt i håndkikkerten, og der går derefter ikke mange sekunder, før et halvhøjt ”fuck!” kommer ud af min mund! Bestemmelsen er lige til; det er moseterner med sorte maver og med kontrasterende hvid kind, og deres kald lyder ikke som noget, jeg tidligere har hørt fra nogen terner. Få sekunder efter følger yderligere en række fuck’er som afsluttes med et FUUUUCK! DET ER SGU HVIDSKÆGGEDE TERNER!

Min far er i mellemtiden kommet ud af bilen og står ved siden af mig. De efterfølgende sekunder foregår der en meget højlydt kommunikation mellem min far og mig. Ternerne fouragerer aktivt i spredt flok lige ud for, hvor vi står og er meget stemmeaktive, og vi forsøger at få styr på, hvor mange der er, og om det er hvidskæggede alle sammen. Det står hurtigt klart at der er seks, og at ALLE er Hvidskæggede Terner! Jeg råber derefter til min far, at han skal holde øje med dem, og i mens vælter jeg ind i bilen og får fat i mit kamera. De efterfølgende ca. 2 minutter skyder jeg med rystende hænder løs! Pludselig samler de sig og flyver i lav højde, ca. 25 meter, lige hen over hovederne på os og forsvinder mod øst! Desværre ryster jeg så meget på hænderne, at jeg ikke får nogen skud i kassen, da de flyver hen over os. Vi følger dem, til de forsvinder som små prikker. Da jeg ikke kan se dem længere, slipper

jeg tøjlerne, og de næste sekunder skulle jeg ifølge øjenvidner ligne noget fra en scene fra gøgereden! Et par pensionister på lørdagshyggecykeltur er i mellemtiden ankommet og står måbende og betragter scenariet; min mor og min søn der står og griner højlydt, mens min far forsøger at dæmpe undertegnede ned, der højlydt gækker ud for fuld skrue! Jeg kommer atter ned på jorden og får tjekket de fotos, jeg har taget. Der er ingen tvivl – det er Hvidskæggede Terner! Da jeg har fået samlet tankerne ringer jeg først til MSN (*Martin Søgård, har i mange år skrevet ”Fra Felten” i dette blad/red.*) og derefter til Andreas Bruun Kristensen (*københavnsk fuglekigger/red.*). Derefter skriver jeg en dofcall (*et sms-system, som feltbisserne bruger til at fortælle hinanden om interessante fugle/red.*), som jeg sender ud ca. 17.10.

*Hvidskæggede Terner, Vejlen.
Foto: Thomas Hellsen.*

Et par timer senere bliver ternene så mod alle odds genfundet af Lasse Strandgård ved Søndersø på Lolland. ABK ringer lige omkring klokken 19: ”De er verificeret, Hellesen”, ”Vi står og kigger på dem ved Søndersø. Det er hårdt!”

Hvidskægget Terne var ny art for undertegnede – en fed måde at få ny art på! Og så gav det en god portion point i forhold til den dyst, jeg har med MSN.

Desværre var de for tæt på og fløj for spredt til at det var muligt at få alle i kassen på én gang.

Det skal nævnes, at ABK og et par ligesindede straks de hørte om fuglene begav sig mod Søndersø i håb om, at ternerne skulle raste der. Ternerne er således trukket 65 km østpå, de raske fyre et lignende antal kilometer mod sydvest – det må siges at være et ret heldigt sammentræf.

Endnu en Hvidskægget Terne!

Efter et par gode fugledage i Skagen med familien returnerede vi til Odense sidst på eftermiddagen d. 1. juni. Da vi havde pakket ud og spist aftensmad foreslog jeg min far, at vi da lige kunne slutte af med en tur til Ølund. Vi var begge ret trætte efter de lange obsdage og for lidt søvn, men ved 20.30 tiden kørte vi af sted. Lige omkring kl. 21 ankommer vi til Ølund. Første stop er parkeringspladsen ved vejen. Der ligger en hel del Hættemåger samt et par Dværgmåger og fouragerer på insekter lavt over området. Mens jeg forsøger at få styr på, hvor mange Dværgmåger der er, får jeg pludselig øje på en terne. Den er tæt på, og det første, jeg bemærker, er den sorte mave. Jeg følger den og ser også at den er korthalet, har rødt næb, og har hvid kind i kontrast til sort hætte og mørk mave...”Hold

kæft far, det er sgu en Hvidskægget!” råber jeg sekundet efter! Jeg griber kameraet på bagsædet og får hurtigt taget en serie skud. Det er jo for sindssygt med endnu en Hvidskægget! Den ligger stadig lige ud for os! Fedt! Adrenalinet pumper rundt nu! Jeg skifter kameraet ud med kikkerten og giver min far besked på at ringe til Martin (MSN), mens jeg holder øje med den. Med et halvt øre hører jeg en noget spøjs samtale mellem min far og Martin. Sekundet efter melder min far, at Martin er på vej. Den hvidskæggede ligger stadig og fouragerer rundt i området op til vejen. Jeg tager hurtigt et par billeder mere og ringer så til Tim (Tim Hesselballe Hansen). ”Jeg er på vej!” er det første jeg hører i den anden ende af røret! Derefter ringer jeg til Søren Gjaldbæk (*tak/red.*), men kommer ikke igen-

nem. Martin ringer øjeblikket efter, og jeg får ham til at sørge for en ud-melding. Min far og jeg koncentrerer os nu om at følge ternen. Efter et stykke tid tager den pludselig lidt højde og forsvinder ned i den bagerste del af området..."shit" tænker jeg..."nu ryger den sgu af sted!"

*Hvidskægget Terne, Ølundgård.
Foto: Thomas Helleesen.*

Samtidig ryger en masse Hættemåger i den bagerste del af området på vingerne, og vi taber ternen. De næste ca. 10 minutter ser vi intet til ternen. Så ankommer Tim som den første. Vi snakker kort med ham, hvorefter han kører ud for enden af vejen, hvor man har udsyn over den østligste del af Ølund. Martin ankommer lidt efter. Der er stadig ikke noget at se til ternen. Pludselig ringer Tim: "Den er hernede!". Vi ryger af sted og kan kort tid efter se den hvidskæggede ligge og fouragere rundt i den sydøstligste del. Fedt! Det er ny art for Martin, og hans humorbarometer er nu

helt oppe! Vi følger ternen i 10 minutters tid, men pludselig er den væk igen. Kort tid efter ankommer Anders Myrthue og lidt efter Per Rasmussen og Martin Thomsen. Vi kører tilbage til parkeringspladsen, hvor vi første gang så den, men den er ikke at se. Vi bliver frem til mørkets frembrud, men ser ikke mere til den hvidskæggede. Næste dag bliver Ølund tjekket, men ternen genfindes ikke. I stedet finder Dieter Maezsen (DMZ) en Sølvhejre! Min far og jeg runder en god fugleuge af med at tage til Sydlangeland dagen efter for at høre Lille Rørvagtel (som min far endnu ikke havde fået hørt), og i Gulstav Vesterskov finder vi som en ekstra bonus en syngende Lundsanger. Et fugleforår lidt udover det sædvanlige!

*Hvidskægget Terne, Ølundgård.
Foto: Thomas Helleesen.*

Hvidskægget Terne – igen, igen

Af Søren Gjaldbæk

Efter at have været forgæves til Ølund den 2. juni – klokken meget tidligt – kunne jeg sidde og ærgre mig, mens jeg vogtede over kommende studenter, der bryggede på skriftlige eksamensopgaver. I en pause snakkede jeg med Thomas om den Lundsanger, som han lige havde fundet. Det passede mig meget godt, jeg havde i forvejen planlagt en tur til Langeland for at høre Lille Rørvagt igen og se, hvad der nu rørte sig – måske Lundsangeren stadig var der, måske var der en anden overraskelse. Jeg troppede op i mosen og overhalede en delegation bestående af Erik Danielsen, Søren Bøgelund, DOF's formand Christian Hjorth og frue lige før parkeringspladsen. Vi stod og nød rørvagtlen en stund, hørte et bånd med Lundsanger, inden vi begav os ind i vestskoven for at se/høre, om fuglen stadig var der – det var den ikke, til gengæld var der Karmin-dompapper, som sang lystigt. Vi vendte tilbage til mosen. De andre skulle på arbejde inden længe, så de havde ikke mod på videre ture – jeg drog fortrøstningsfuldt over i Lunden – en lille skov ved østkysten, hvor der i min fantasi ikke kunne undgås at være Lundsanger eller Lille Fluesnapper. Jeg var lige nået helt ned i bunden af Lunden og havde konstateret, at der endnu engang var pæn afstand mellem fantasi og virkelighed,

da Christian Hjorth ringede og fortalte, at Erik lige havde fundet en Hvidskægget Terne, og den var trukket østpå mod Keldsnor. Nu er moseterner nogle flygtige størrelser, som det måske fremgår af Thomas' beretninger. De dukker pludseligt op og forsvinder ofte ret hurtigt. Det var derfor uden de store forventninger, at jeg i opskruet tempo bevægede mig ned til Keldsnor, hvor der som forventet ikke var skyggen af ternen. En god snes Klyder, hvor den ene endda var så uheldig at få et æg stjålet af en Gråkrage, var, hvad jeg nåede at se, inden jeg tog tilbage til mosen for at gratulere med fundet og høre lidt om det. Her var fuglen imidlertid vendt tilbage; den ku' godt li' at sidde på en pæl i den lille sø ved Gulstav Klint eller sidde på søbredden. Her har den sikkert også siddet om morgenen, man så den kun fra vejen eller fugletårnet, når den fløj, ellers skulle man helt ned til klinten for at se den. Der så man den til gengæld fantastisk godt. En fynsk birder var på vej hjem fra en tur til Skagen, og han var ret opstemt over, at fuglen var kommet tilbage – det var en art, der manglede på listen! Jeg drog lidt rundt i området og så blandt andet 4 Hvide Storke, som trak ud over Gulstav Klint med kurs mod Tyskland. Jeg gik mosen igennem og kunne konstatere, at ternen var forduftet. Jeg ringede til den

*Hvidskægget Terne, Gulstav Mose.
Foto: Erhardt Ecklon.*

rejsende ornitolog, og fortalte ham, at han godt kunne tage den med ro! Det passede ham ikke særlig godt, men der var ikke rigtig nogen at bebrejde, selv om han prøvede. Jeg fortsatte med at kigge på, hvad der nu var. Ved tolvtiden, hvor ternen havde været væk i mindst to timer, belavede jeg mig på at tage nordpå. Jeg ville dog lige tage en mad og en kop kaffe. Det gjorde jeg ved parkeringspladsen, for det kunne jo være, at den Lille Rørvagtel ville synge lidt igen. Det ville den ikke, men lige da jeg gik mod bilen, så jeg ternen komme ind i mosen nordfra. Den havde åbenbart taget sig en tur op i en af de nærliggende mo-

ser/vandhuller. Det passede min kilometeren noget bedre, især da han kun var 10 minutter fra mosen! Ternen fløj om til sin favoritsø, hvor jeg kunne forevise den, og sorg var til glæde vendt. Efter en times tid tog ternen igen nord på – det samme gjorde jeg. Den vendte dog tilbage efter et par timer og blev i mosen dagen ud til glæde for mange, der nåede at komme derned. Næste morgen var den der endnu, men ved halv nitiden trak den væk, denne gang for alvor!

*Hvidskægget Terne, Gulstav Mose.
Foto: Erhardt Ecklon.*

PS. Thomas Helleesen har haft fotografier af Ølund- og Gulstavternen under grundig inspektion. Han siger, at der er mange fælles træk i sliddet på fuglenes svingfjer og fældningsmønstre, så måske er der tale om samme fugl.

Ringmærkning på Fyn

Gennem de senere år har der været en kraftigt forøget ringmærkningsindsats på Fyn. For blot tre år siden var der stort set kun ringmærkning på Sydlangeland og en enkelt ringmærker, der også ringmærkede ynglefugle, havde net oppe ved Østerøsø. Nu er der flere, der har fået ringmærkningslicens, og de er udover at hjælpe til på Sydlangeland også gået i gang med en række spændende projekter. Nogle af disse er beskrevet nedenfor. Resultatet fra sidste års ringmærkning ved Flyvesandet kan man læse om i Havrevimpen 3/2007.

Drosselmærkning i Lindved

Af Hans Rytter

I perioden primo december 2007 til ultimo marts 2008, har Lars Andersen og Hans Rytter periodevis ringmærket i Lars Andersens frugtplantage, Lindved Frugt, i Lindved.

Vore targetarter var primært Sjagger og Vindrossel. Vi benyttede ca. 80 netmeter net, opstillet strategiske steder i plantagen. Et højt tjørnehegn på plantagens ene side virker som en ledelinie for mange af droslerne i området, så langs dette hegn har vi fanget en stor procentdel af fuglene.

Vi fandt ud af, at drosler er udstyret med en smag! Det var helt tydeligt, at visse æblesorter er mere attraktive for Sjagger og Solsort end som andre. En anden vigtig faktor er nedfaldsæblernes holdbarhed. Bløde halvfordærvede æbler foretrækkes frem for de friske og hårde.

Vindrossel fouragerer ikke så koncentreret på nedfaldsæbler. De hopper rundt i plantagen og vender de ned

Art	Antal
Blåmejse	25
Bogfinke	7
Fuglekonge	4
Gransanger	1
Grønirisk	5
Gråspurv	16
Gærdesmutte	1
Halemejse	3
Kvækerfinke	3
Musvit	30
Sjagger	29
Skovskade	1
skovspurv	3
Solsort	70
Spætmejse	1
Sumpmejse	5
Vindrossel	25

Fordelingen af de ringmærkede arter.

faldne blade for at lede efter orm m.m. Derfor fanges Vindrossel typisk i de områder hvor nedfaldsæblerne er

gået mest i fordærv og hvor der ligger et tykt lag blade.

Tabellen viser fangsterne. Der blev fanget i alt 229 fugle fordelt på 17 arter.

Ikke overraskende blev Solsort den mest talrige art. Den bynære placering, op til et stort parcelhusområde, er ideelt for Solsortene. De kommer i stort tal ind i plantagen og fou-ragerer på æbler, orm og hvad de ellers kan finde.

Targetarterne var som tidligere nævnt Sjagger og Vindrossel. Der blev ringmærket i alt 29 Sjaggere og 25 Vindrosler – egentlig ikke et stort antal set i forhold til det antal rastende fugle der blev observeret i plantagen. Men fangsterne udgør, dette til trods, en væsentlig andel af de samlede årlige fangster af især Sjagger. De senere år er der i alt årligt ringmærket ca. 35 voksne Sjaggere og godt 200 voksne Vindrosler i Danmark.

Det største antal rastende Sjaggere og Vindrosler er observeret i perioder med barfrost og koldt og blæsende vejr, samt i perioder med snedække.

Skaboeshuse, foråret 2008

Af Hans Rytter

I perioden 15. marts - 6. maj 2008 har Kurt Hansen og Hans Rytter ringmærket fugle i nogle strandkrat ved Skaboeshuse nord for Nyborg. Ringmærkningen har ikke kunnet foretages dagligt på grund af arbejde, vejr-

Sjagger. Foto: Hans Rytter.

Når vejret er meget blæsende er det svært at styre nettene, så i disse perioder har det ikke været praktisk muligt at ringmærke. Desværre har vi ikke haft ret mange dage i den forgangne vinter med snedække, så manglen på denne vejrtype har altså været en væsentlig begrænsende faktor for fangsterne.

Ringmærkningerne i plantagen udføres mere målrettet fremover, da Lars har erhvervet sig en ringmærkerlicens og investeret i nogle spejlnet.

lig m.m., så dækningen har kun været omkring 50 %.

Det blev til i alt 279 ringmærkede fugle, fordelt på 22 arter. Artsfordelingen og antallet af fugle fremgår af tabellen.

Art	Antal	Art	Antal
Blåmejse	11	Løvsanger	10
Bogfinke	3	Munk	15
Fuglekonge	2	Musvit	13
Gransanger	33	Rødhals	38
Grønirisk	12	Rødstjert	1
Gulspurv	12	Rørspurs	3
Gærdesanger	32	Solsort	38
Gærdesmutte	11	Spurvehøg	1
Halemejse	2	Tornirisk	12
Hvid Vipstjert	2	Trornsanger	3
Jernspurv	34	Træløber	1

Fordelingen af de ringmærkede arter.

Fraværet af arter som for eksempel Gulbug og Havesanger skyldes, at ringmærkningen stoppede i begyndelsen af maj.

Antallet af ringmærkede fugle er ikke stort! Det er der sandsynligvis mange årsager til. Af dem kunne nævnes:

- Lokalteten ligger ikke ude på et NØ hjørne, så der er ingen tragt-virkning på fugletrækket.
- Strandkrattet er på saltvandspåvirket sandbund, der er relativt koldt om foråret, og derfor ikke byder på det store mikroliv.
- Der har i foråret 2008 været lange perioder med kolde østlige vinde, der måske har presset fuglene lidt længere ind i landet.

Gulspurv. Foto: Hans Rytter.

Ringmærkning af Landsvale og Bysvale

Af Hans Rytter

Siden 2006 er der ringmærket Landsvaler og Bysvaler på "Sønderlund" i Lakkendrup.

Landsvalerne holder til i kostalden, hvor de bygger rede oppe i lofts-konstruktionen. Der bliver aldrig benyttet fluegift i stalden, så der er gode fødemuligheder i form af fluer m.m..

Genfanget Bysvale. Foto: Hans Rytter.

Årsagen til den store bestandsnedgang er ukendt. Forholdene på ejendommen har ikke ændret sig, så årsagen må findes i, at der simpelthen kom færre fugle frem i forbindelse med forårstrækket.

I forbindelse med ringmærkningen i 2007 blev der aflæst 8 fugle. Alle 8 var ringmærket som voksne på samme ejendom i 2006. Det vil sige, at 22 % af de ringmærkede voksne fugle i 2006 vendte tilbage til deres gamle redested i 2007.

I skrivende stund er der endnu ikke foretaget ringmærkning af Landsvalernes redeunger i 2008. Antallet af ynglepar er desværre på niveau med antallet i 2007, altså væsentligt lavere end som det var år tilbage.

Begge år er der ligeledes ringmærket nogle få Bysvaler på ejendommen.

I forbindelse med anden ringmærkningsaktivitet, blev der genfanget en ringmærket Bysvale midt i maj 2008. Den var ringmærket som adult på ejendommen i 2007.

Antallet af ynglende Bysvaler på ejendommen ligger på et stabilt niveau.

År	Redeunger	Voksne	I alt
2006	62	36	98
2007	27	11	38

Tabellen viser antal ringmærkede Landsvaler på "Sønderlund".

NordFynsFeltstation forår 2008.

Af *Børge Rasmussen*

Det var så den sæson, og hvilken sæson blev det så ikke. Vi havde i et kort stykke tid glæde af, at Michael HH har investeret i egne net, således at vi en kort overgang havde 16 net oppe. Der er også i år blevet flyttet lidt rundt med nettene, og der har været anvendt 32 forskellige netsteder med mere eller mindre held hvad fangst angår. Samtidig var vi også begunstiget af det gode vejr, så vi i modsætning til 2007 med 51 netdage i 2008 er helt oppe på 63 netdage og begge år i perioden 10. marts til 2. juni. Som de andre store (□) fuglestationer i Dk og Sverige, så fik også vi glæde af et meget større antal fugle. Ja faktisk ret tæt på en 3-dobling! – idet det blev til hele 2.445 ringmærkede fugle. Her til skal så lægges 95 genfangster, hvoraf en del blev genfanget flere gange samme dag. De er dog kun talt med 1.ste gang, de fløj i nettet. Nogle af disse genfangster er så også gengangere i flere dage, så bliver også disse dubletter pillet ud, så er vi nede på 61 individer, der lod sig fange. 9 fugle tog en ekstra tur i nettet, 4 fugle fandt det værd med yderligere en tur, og 3 fugle synes åbenbart så godt om lokaliteten, så de tog 3 ekstra ture i nettet. Det højeste antal udpilning af samme fugl på samme dag er 5 eller 6 gange.

Hvad er det så for nogle genfangster. Jo der er da lidt spændende i

mellem: 1 Gransanger og 1 Tornsanger aflæst med spanske ringe, og 1 Bogfinke med en London-ring om benet. Så kom der også en Rødhals med en dansk ring fra andet sted i Danmark, så den må vi vente lidt på, at få mere at vide om. Men næsten lige så interessant er det, at der blev genfanget en Gærdesanger ringmærket efteråret 2006 på Keldsnor samt en Gransanger fra efteråret 2007 også på Keldsnor. Og endelig yderligere en ringmærkning fra efteråret 2007 på Keldsnor, men hvad den har lavet undervejs er lidt af et mysterium, for den er ringmærket som Rødhals men genfanget som Gærdesanger!!?? Så der må vi nok håbe på, at det lykkes at fange den endnu engang, for at få den artsbestemt korrekt. Det er jo en kedelig fejl, men sådan kan det jo desværre gå.

De 2.445 fugle er fordelt på 48 arter, og de 12 største antalsmæssigt er: Rødhals 973, Gransanger 240, Jernspurv 224, Bogfinke 165, Solsort 92, Gærdesmutte 77, Fuglekonge 67, Løvsanger 62, Sangdrossel 61, Tornsanger 57, Gærdesanger 57, Munk 53. Går vi så til den modsatte ende af rækkefølgen, så er de sjældneste: Kærsanger, Træløber, Vindrossel, Ringdrossel, Sjagger og Musvåge alle med 1 fugl af hver art. Lille Gråsisken, Stor Flagspætte, Rødrygget Tornskade, Stenpikker, Ringdue,

Dompap, Vendehals og Landsvale alle med hevr 2 individer. Rødtoppet Fuglekonge og Rørsanger med hver 3, og Spurvehøg og Rørspurv med hver 4 og så Korttået Træløber med 5 individer.

Noget vi også bruger i vor søgen efter bedste netsteder er, hvor mange fugle de enkelte net fanger. Her top- per S7 (hjørnet hvor vi parkerer) med 204 fugle, F3 (midt på camp.pl.) 197, D3 (længst ude på diget) 176, D1 (begyndelsen af diget) 173 og D2 midt der i mellem 150. F4 (midt på Camp.pl.) 126 og S6 og S5 (i hegn langs vejen) fangede hhv. 126 og 125 fugle. S8 (½vejs mod fugletårnet) fangede 114. Så kommer R1, som står inde skoven, og er et af de første net vi begynder med, der fangede 104 fugle, og den sidste i toppen af listen er S9 (i hegnet ½vejs ud mod fugle- tårnet) og som fangede 101 fugl. Re- sten af netstederne fordeler sig jævnt nedad fra 90 til 5 fugle. Da ikke alle net er lige lange eller er åbent i lige

mange timer, er der et parameter, der kaldes fugle pr. net-meter-time, og som også er lidt spændende at arbejde med. Dette vil indgå i en endelig rap- port senere på året, men for at sam- menligne antal fugle pr net i forhold til antal åbne timer kommer her lidt timetal for de enkelte net: S6= 421, S7= 404, S8= 353, S5= 345, F3= 320, D1= 280, D3= 280, D2= 280, F2= 267, F4= 264, S4= 205, F9= 233, og S2= 219. Så umiddelbart er der ikke nogen sammenhæng mellem antal ti- mer og antal fugle det fanger. Men det bliver da interessant at se, når da- tabasen er gennemset og rettet for de evt. småfejl der måtte være, og så få alle analyser bearbejdet og sat op på papir. Den rapport vil blive tilgænge- lig en gang i løbet af efteråret. Der er allerede nu aftalt en café-aften (uge 4 2009), hvor der vil blive vist billeder og fortalt om ringmærkningsarbejdet på Nordfyn. Vi siger tak for alle be- søg og udvist interessen ude i felten!

Ringmærkning af vandstære på Fyn 2007/2008

Af Jacob Sterup og Hans Rytter

I vinteren 2007/2008 har der været foretaget målrettet ringmærkning af rastende vandstære på Fyn. Ring- mærkningerne er foretaget af Lars Hansen, Jacob Sterup og Hans Rytter.

Der blev ringmærket i alt 18 fugle på 10 forskellige lokaliteter, samt fo-

retaget 5 aflæsninger på 4 forskellige lokaliteter. Den ene aflæsning var af en norsk ringmærket fugl. De øvrige fugle var mærket med danske ringe. Der er i skrivende stund ikke kommet tilbagemelding fra Zoologisk Muse- um.

Aktuelle lokaliteter. Rund plet = ringmærkning. Firkant = aflæsning.

Størsteparten af vor viden om vandstærenes trækforhold stammer fra 1970-erne, hvor vandstæregruppen mærkede flere hundrede fugle hvert år. De seneste år er der blot mærket i størrelsesordenen 20-30 fugle årligt, størsteparten i Østjylland. Genmeldinger viser, at de vandstære, vi ser i Danmark, stammer fra det sydlige Norge. Nogle vandstære skifter lokalitet fra vinter til vinter, og der er eksempler på fugle, der har overvintret i Skåne en vinter og i Jylland en anden vinter.

Det er begrænset, hvor mange vandstære der er mulighed for at fange på Fyn. Vinterbestanden er ikke stor, og en del af fuglene sidder langs Odense Å på steder, hvor det ikke er praktisk muligt at fange dem. Ser man

bort fra fuglene ved Odense Å, er de fleste rastende fugle, som vi har fået kendskab til, indfanget og mærket. De vestfynske vandløb er besøgt flere gange, men det har ikke resulteret i hverken fangster eller aflæsninger.

Umiddelbart virker det som antallet af rastende vandstære i den forgangne vinter har været lidt lavere end som normalt.

Indfangningen af fuglene sker med et spejlnet udspændt over åen. Først skal fuglen lokaliseres, hvorefter nettet bliver sat tværs over vandløbet et sted i nærheden. Til sidst presses fuglen langsomt hen imod nettet ved at man vader langsomt frem i åen. Ofte vil vandstæren flyve lavt hen over vandet i vandløbet og ind i nettet. Nettet skal opstilles me-

*Vandstær, Hågerup Å.
Foto: Hans Rytter.*

get løst, idet fuglene ellers bliver kastet tilbage ud af nettet, og undslipper.

Hele processen kræver naturligvis at det er muligt at forcere åen i et par waders.

Fuglene er så vidt muligt kønsbestemt og aldersbestemt. Kønsbestemmelsen sker primært via vingemålet, idet en vinge på >97 mm er en han, og < 97 mm en hun. De fleste fugle kan endvidere aldersbestemmes, hvilket primært sker ved se på hånddækfjerens form. De unge fugle har mere spidse hånddækfjer end de ældre fugle. Langt de fleste af vinterens fugle var ungfugle, og der var en pæn overvægt af hanner.

Det er hensigten at fortsætte mærkningerne i vinteren 2008/2009.

At være lærling på KNF

Af Børge Rasmussen

Keldsnor Fuglestation – KNF – forestår systematisk ringmærkning gennem efterårssæsonen. De faste ringmærkere er Ole Tønder, Jan Holm Jensen, Jacob Sterup og Hans Rytter. Børge er ud over hvad der fremgår af overskriften også en værdifuld praktiker når netstederne skal gøres klar.

At være lærling på KNF byder på mange oplevelser ud over det at følge og foretage ringmærkning på stedet. Hvad der ikke har med ringmærkning at gøre, er principielt uden for referat! Det kunne nu ellers være....! Nej lad det nu ligge til en anden god og mere passende lejlighed.

Som det sikkert er mange bekendt, har undertegnede været på KNF i flere omgange. Og hver gang er der ble-

vet opsummeret på viden omkring fuglenes artsopdelinger og kendetegn. Og forhåbentlig ender det hele også op med, at man får sin ”rigtige” licens B på et tidspunkt (*giver ret til at ringmærke selv/red.*) - før eller siden.

Det er en utrolig berigende oplevelse at lære fuglene at kende på denne lidt specielle måde. De ser ind imellem noget mere anderledes ud, end når man ser dem gennem kikkert

på stor afstand. Gang på gang undres man over de enormt fine fjerdragter med alle deres nuancer og farvegrænser. Ja selv en lille Gærde-smutte bliver lige pludselig til noget mere ”stort” end blot en lille brun fugl. Bare de dog så ville lade være med at være så aggressive i nettet, så det hele nær-mest er filtret ind. Der skal der en del fingersnilde – og ind imellem også be-stemt kraft – til at løse sno-ningerne op. Det med bestemtheden får man jo nok lært på et tidspunkt. Det ser så nemt ud når de erfarne gør det, men som ny er man jo nok lidt for forsigtig, for ikke at gøre det lille kræ skade. Sjovt er det og-så, når man kommer hen til et net, og så sidder der 36 små Fuglekonger og venter på en ”ringforlovelse” – for så i næste net at skulle pille en Vindrossel ud! Da mærker man virkelig forskellen på størrelsen, og da skal der en fast hånd til for blot at holde fuglen på plads. At de fleste skriger højlydt, uanset om de er små eller store, det vænner man sig hurtigt til. At de napper og bider sig fast som en anden kamphund, er også ligegyldigt – så ved man da hvor man har fuglen!

Lige så interessant har det været at overvære fremvisning for turister (og andet godtfolk) på Dovnsgården (*Skov-og naturstyrelsens nyerhvervede ejendom, som er sidste bygning før*

man når Dovnsklint/red.). Som ny ringmærker bliver der fyldt mere og mere på ”sofdisken”, for hver gang man hører Ole, Jan og Hans fortælle om ringmærkning og fuglene. Sjovt er det også at opleve de man-ge unge mennesker fra efterskolen i Magleby, der kommer forbi som led i deres undervisning. Ved fredagens fremvisning havde Jacob ”skaffet” Ole en stor Spurvehøg. Da blev de unge mennesker godt nok tavse i længere tid = 20 sek.!

Alle ringmærkningerne bliver tastet ind i en database, hvorfra man så kan udlæse en hel del. Sidst KNF var omtalt på hjemmesiden, var vi ca. 1.200 fugle bagefter i forhold til sidste år. Den sidste uge var bare helt forrygende. Jeg vil prøve at illustrere det med nogle udtræk fra databasen, da jeg selv kun var med fra torsdag morgen. Ugen så således ud som det ses i skemaet nedenfor. Så alle dage blev over 100-dage. Ole satte en lille rekord tirsdag idet dagens 246 fugle blev den 4. bedste dag i KNF’s 14 års ringmærkning. Men så kom der jo lige en oven ud eventyrlig dag på Sydlangeland. Der blev ringmærket 251 fugle og tirsdagens titel blev overtaget. Ikke at forglemme skal vi så også lige huske på, at det blev en dag med eventyrligt mange især rovfugle, der fandt rejsevejret perfekt, og

Dato	1/10	2/10	3/10	4/10	5/10	6/10	7/10
Antal fugle	106	201	246	153	251	174	101
Antal arter	14	15	15	12	14	15	11

tog flugten ud over klinten og syd på. De gæve og trofaste tællere på klinten, Ella og Jørgen Mikkelsen, havde en hård arbejdsdag, der blev længere end vanligt.

Hvad er det så for fugle, der bliver ringmærket på KNF? Jeg holder mig igen til den forløbne uge, og jeg har trukket de 4 bedste arter ud for hver dag, og til-lige har jeg for egen regning og risiko samt opfattelse anført dagens "hit": Mandag: Gransanger 51, Jernspurv 11, Fuglekonge 11, Rødhals 10. mandagens hit bliver ubetinget Rødtoppet Fuglekonge, Hvidbrynet Løvsanger og Korttået Træløber. Tirsdagen bød på Rødhals 64, Fuglekonge 43, Gransanger 43, Gærdesmutte 18. Dagens hit må være Havesanger og Grønsisken. Sidstnævnte har for vane at flyve oppe i toppen af Elletræerne, hvor deres yndlings spise findes, til stor irritation 15 meter længere nede, idet vi jo ikke kan nå dem. Onsdagen var jo den store dag, og det skyldes ikke mindst Fuglekonge 119, Rødhals 48, Gransanger 26 og Jernspurv 16. Onsdagens hit bliver en Rørsanger og en Vindrossel. Torsdag bød på Fuglekonge 96, Rødhals 13, Gransanger 11, Blåmejse 10. Dagens fugl må blive en enlig Rørsanger. Fredag blev jo den helt store dag med Fuglekonge 163, Rødhals 22, Gærdesmutte 22, Blåmejse 15. Dagens fugl må absolut

være en stor flot Spurvehøg. Lørdag blev lidt mindre hek-tisk med Fuglekonge 84, Rødhals 27, Blåmejse 19, Gransanger 18. Dagens fugl er Vindrossel med 2. Søndag morgen tegnedes ikke så godt. Der var slet ikke det liv og lyd i krattene, da vi var rundt og lukke nettene op, som der havde været de andre dage. Vi nåede dog lige over de 100, idet der var Fuglekonge 49, Gærdesmutte 14, Gransanger 13, Rødhals 10. Dagens fugl må igen være en enlig Vindrossel.

Bemærk hvor stor forskellen de fleste dage fra nr. 1 til nr. 2 er! Kigger man så på dagens antal fugle og sammenholder det med de 4 bedste, og forskellen her fra så skal fordeles på resten af dagens arter, ja så er der mange arter repræsenteret, hvor der kun er fanget en enkelt eller 2 af slag-sen. Derfor er det altid spændende at komme gennem krattet hen til nettet, for så at opdage, at det ikke "bare" er Fuglekonger, eller Rødhalse etc. Spændende er det også at finde fugle, der er ringmærket andre steder ude i verden. I år er det indtil nu blevet til 3 svenske fugle: Rørsanger, Jernspurv og Gærdesmutte. Hvor og hvornår de helt præcist er ringmærket, kommer der først klarhed over senere.

Jeg vil slutte med en stor tak til mine mentorer for god coaching, stor udvist tålmodighed og hyggeligt samvær.

Ringmærkningen på Keldsnor Fuglestation 2007

Af Jacob Sterup Andersen

Efteråret 2007 var en atypisk sæson for ringmærkningen på Keldsnor Fuglestation. Den normalt bedste måned, august, skuffede fælt, og september blev endnu værre. Da det så allerværst ud, begyndte oktober med en Hvidbrynet Løvsanger og en periode med rekordmange fugle i nettene. De første to uger af oktober gav over 1.800 fugle, svarende til 40 % af årets mærkninger. Selv om tempoet blev skruet noget ned i resten af måneden, var en pæn efterårstotal på 4.387 fugle reddet hjem. Hele året gav 4.474 fugle fordelt på 50 arter.

Efteråret gav 26 aflæsninger af lokale fugle og 9 aflæsninger af fremmede ringe – begge dele er rekord. Sæsonens hyppigste arter blev Fuglekonge (832), Gransanger (474) og Rødhals (423). For første gang siden 1997 var der så meget bevægelse i de svenske Blåmejser, at man også ud fra de sydlangelandske mærkningstal kunne se, at der havde været invasion. Stationens anden ringmærkede Hvidbrynede Løvsanger var årets sjældneste fugl, men fire ringmærkede Rødtoppede Fuglekonger er helt usædvanligt.

Denne rapport giver et sammendrag af årets ringmærkning, herunder fangstindsats, fangsttal, genmeldinger m.v..

Ringmærkningsindsatsen

Dækningen af ringmærkningen i efteråret 2007 var den bedste hidtil i de år, Keldsnor Fuglestation har været aktiv på Sydlangeland. Nettene blev sat op 21. juli, og fra 31. juli og frem til og med 31. oktober blev der ringmærket stort set dagligt med kun få ”huller” på 1-2 dage, hvor det enten ikke kunne lade sig gøre at skaffe bemanding, eller hvor regn eller blæst umuliggjorde ringmærkning. Aktivitetsniveauet var stort set som i 2006 (og dermed væsentligt højere end tidligere år). I alt var nettene oppe 88 dage (én dag mere end i 2006), og op til 22 net (204 netmeter) var i brug dagligt. Det samlede antal netmeter-timer (et 12 m langt net, der er åbent i 5 timer giver 60 netmetertimer) i løbet af efteråret blev på 63.270 (62.600 i 2006).

Seks personer deltog i ringmærkningen på stationen i løbet af efteråret: Ole Tønder, Børge Rasmussen, Hans Rytter, Michael Højgård Hansen, Jacob Sterup og Jan Holm Jensen.

Fangsttallene

I alt blev der mærket 4.474 fugle på Keldsnor Fuglestation i 2007. Heraf blev 4.387 mærket i forbindelse med den sædvanlige fangst med spejlnet i

Gulstavområdet, mens de resterende 87 primært drejede sig om Landsvaler fanget på en gård i området. Totalen er stationens næsthøjeste, blot otte fugle mere end totalen i 2000.

Antallet af ringmærkede fugle pr. ringmærkningsdag blev på 49,9. Dette er lidt færre end normalt (55,7 i 2006), hvilket kan undre set i lyset af det store antal net, der var i brug.

August er sædvanligvis en fremragende måned på stationen, hvor kan fanges et par tusinde Afrikatrækkere, men august 2007 blev en skuffelse. Kun godt 1.200 fugle blev mærket, svarende til et dagssnit på kun 44 fugle pr. dag. Det var især rørskovsfangsten, der var langt under normalt niveau, og alene for Kærsanger, Rørsanger og Tornsanger manglede der næsten 800 fugle i forhold til 2006-tallene. Nedturen fortsatte i september, som sjældent er nogen stor måned på Sydlangeland. 36 fugle i dagssnit var dog alligevel under normalen.

Oktober blev indledt med Hvidbrynet Løvsanger og syv dage på stribe med trecifrede fangsttal. De første 14 dage af oktober gav mere end 1.800 mærkninger, og selv om tempoet var noget lavere i slutningen af måneden endte det samlede dagssnit i oktober ganske flot på 73,5 fugle. Det var især Fuglekongerne, der med en ny sæsonrekord hjalp med til at redde en pæn efterårstotal i land, men også tallene for Gærdesmutte, Rødhals og Blåmejse var høje.

Dato	Total	Hyppigste arter	
5. oktober	251	Fuglekonge	163
		Rødhals	22
		Gærdesmutte	19
3. oktober	246	Fuglekonge	119
		Rødhals	48
		Gransanger	26
2. oktober	201	Rødhals Fuglekonge	64
		Gransanger	43
			43
8. august	175	Havesanger	58
		Tornsanger	27
		Løvsanger	21
6. oktober	174	Fuglekonge	84
		Rødhals	27
		Blåmejse	19

De 5 største ringmærkningsdage i efteråret 2007.

Som i 2006 var der 13 dage med over 100 mærkede fugle. Heraf faldt de 11 dage i oktober. De første 7 dage af oktober gav alle trecifrede tal og i alt 1.232 mærkninger. Bedste dag var 5. oktober med 251 fugle, men 3. oktober med 246 var tæt på. Begge dage havde klar dominans af Fuglekonger. Eneste større dag tidligere på efteråret var 8. august med 175 fugle, heraf dagsrekord for Havesanger med 58 fugle.

Der blev i alt mærket 50 forskellige arter i løbet af efteråret. Som sidste år nåede i alt 14 arter op på trecifrede fangsttal. Fuglekonge blev årets mest mærkede art med 832 fugle, hvilket er godt 250 mere end den kun to år gamle rekord. De første Fuglekonger blev fanget allerede 1. september, hvilket var en måned tidligere end i 2006.

	Total 2007	Sæsonmiddel 1994-2006
Fuglekonge	832	177
Gransanger	474	229
Rødhals	423	188
Gærdesmutte	318	98
Løvsanger	309	354
Blåmejse	271	94
Munk	252	108
Havesanger	180	64
Jernspurv	173	83
Tornsanger	158	227

De ti hyppigste arter i 2007.

Også adskillige andre af de arter, der normalt dominerer fangstlisten i oktober, optrådte i store tal i 2007. Blandt andet var totalerne for både Gærdesmutte (318), Jernspurv (173), Rødhals (423), alle drosler samt Gransanger (474) enten rekord eller tæt på at være det. Havesanger (180) og Munk (252), der begge satte re-

*Der blev mærket mange drosler i 2007. Vindrossel, 8/10-2007.
Foto: Hans Rytter.*

kord i 2006, blev også i år mærket i rigtig pæne tal, selv om niveauet fra sidste år ikke helt blev nået. For flere arter var sæsontotalerne noget lavere, end hvad der kunne forventes i forhold til fangstindsatsen. Dette gælder i udtalt grad for rørskovsfuglene, hvor tallene for Sivsanger (14), Kær-sanger (117) og Rørsanger (128) blot var ca. 1/3 af sidste års total. Endnu værre ser det ud for Rørspurv med blot 13 mærk-ninger – noget af en nedtur i forhold til rekorden i 2006 på 112 fugle. Også tallet for Tornsanger (158) var langt under normalt niveau, mens Løvsanger (309) igen i år skuffede.

Art	Total 2006	Gammel rekord
Gærdesmutte	318	275 (2006)
Jernspurv	173	243 (2006)
Rødhals	423	423 (2001)
Solsort	43	41 (2000)
Sangdrossel	63	45 (2006)
Vindrossel	12	12 (1994)
Havesanger	180	197 (2006)
Munk	252	349 (2006)
Gransanger	474	640 (2006)
Fuglekonge	832	576 (2005)
Broget Fluesnapper	27	25 (2006)
Blåmejse	271	590 (1996)
Musvit	65	58 (1996)
Bogfinke	43	34 (1995)
Dompap	17	9 (1996)
Sæsontotal	4474	4843 (2006)

*(1) Sæsonrekord
(2) Næstbedste sæson eller tan-
gering af rekord.*

*Arter med usædvanligt høje sæsonto-
taler i 2007.*

Mejseinvasion

Ved Falsterbo, Nordeuropas mejselokalitet nr. 1, blev der mærket næsten 10.000 Blåmejser i løbet af efteråret, hvilket var den tredjehøjeste total nogensinde (efter 17.000 i 2003 og 12.000 i 1996). Invasionen smittede lidt af på Langeland, selv om efterårstotalen på 271 fugle er mindre end 3 % af Falsterbototalen. Størsteparten af fuglene blev mærket mellem 12. og 19. oktober. Hele fem Blåmejser med fremmede ringe blev aflæst (fire svenske og en dansk).

Også Musvitter var der ekstra mange af i oktober, og sæsontotalen på 65 er ny rekord

Usædvanlige arter

Årets sjældneste fangst var stationens anden ringmærkede Hvidbrynede Løvsanger, der blev fanget 1. oktober. Hele fire Rødtoppede Fuglekonger mærket mellem 20. september og 14. oktober er højst usædvanligt. De foregående 13 år er der kun mærket tre i alt! Herudover var der langt mellem de usædvanlige arter. Nævnes kan tre Vendehalse, to Husrødstjerter, en Græshoppesanger og en Skovsanger..

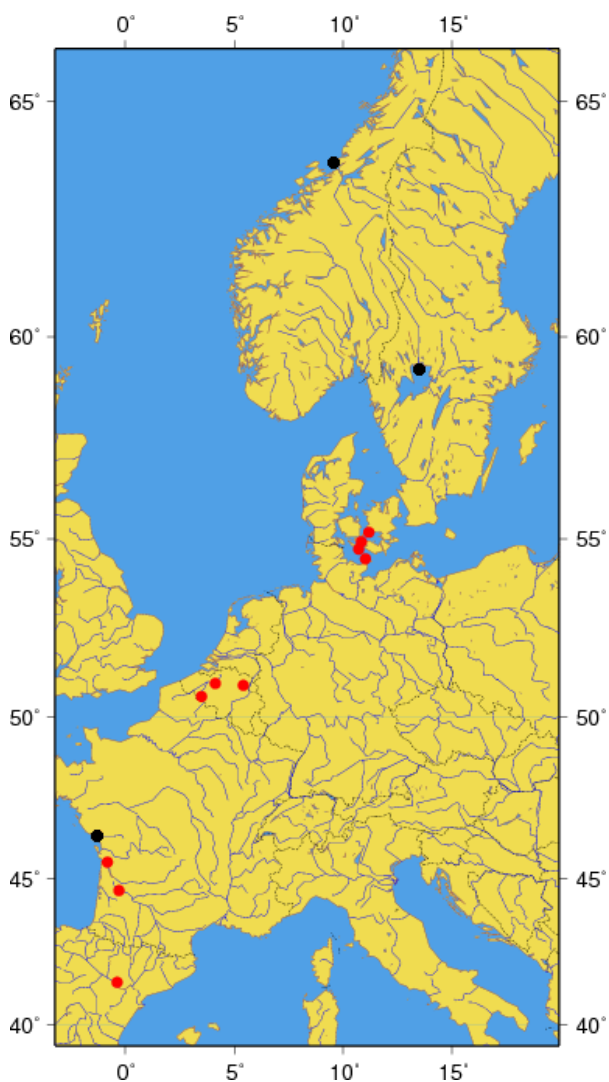
Aflæsninger og genmeldinger

I alt 26 lokale fugle fordelt på 11 arter blev aflæst i løbet af efteråret. Heraf var der 7 Tornsangere, 5 Blåmejser, 3 Munke, 3 Musvitter, 2 Jernspurve samt en enkelt Rødhals, Solsort, Kær-sanger, Rørsanger, Halemejse og

Gulspurv. Det er det højeste antal lokale aflæsninger nogensinde. Aflæsningen af en Gulspurv 8. august er ganske interessant. Den var mærket som ungfugl 20/8-2000 og var dermed godt 7 år gammel på aflæsnings-tidspunktet. Danmarks hidtil ældste, kendte Gulspurv blev 7 år og 4 måneder. Størsteparten af de øvrige aflæsninger drejer sig om fugle mærket i efteråret 2006. Dog var en Solsort og en Jernspurv fra 2004 og en Kær-sanger fra 2005.

Efteråret gav ni aflæsninger af fugle med fremmede ringe, hvilket er flere end nogensinde før. Det drejede sig om syv fugle med svenske ringe og to fugle med fremmede, danske ringe. Fem af aflæsningerne (fire svenske, en dansk) drejede sig om Blåmejser. De resterende var en Rørsanger, Jernspurv og Gærdesmutte fra Sverige samt en dansk Rørsurv. Der er endnu ikke modtaget mærkningsdata for disse fugle, men data for tre fugle aflæst i 2005-06 fremgår af tabellen nedenfor.

I løbet af det sidste års tid har vi modtaget 10 genmeldinger af stationens fugle. Mest interessant er en aflæsning af en Pungmejse fra det vestlige Frankrig. Fuglen blev mærket 28/9-06 og aflæst 33 dage senere. En anden Pungmejse fra Keldsnor blev aflæst nøjagtig samme sted i Frankrig i efteråret 2004. Ganske bemærkelsesværdigt set i lyset af, at der kun er mærket 15 Pungmejser på Stationen.

Seneste genfund af fugle mærket på Sydlangeland (røde prikker) samt mærkningssteder for fugle aflæst på Sydlangeland (sorte prikker).

Stationens første genfund af Vindrossel drejede sig om en fugl, der blev skudt i det sydvestlige Frankrig – et område, hvorfra der er mange genfund af danskmærkede Vindrossler. Af to Gransangere mærket i efteråret 2006 fløj den ene nordpå efter mærkningen og blev 6 dage efter genfanget på Omø i Storebælt. Den anden blev efter en måned aflæst i Spanien.

Tak

Det havde ikke været muligt at gennemføre ringmærkningen på Sydlangeland uden tilladelser til ringmærkning og økonomisk støtte. En stor tak skal derfor rettes til:

Skov- og Naturstyrelsen, Fyn.

Ringmærkningsafdelingen,
Zoologisk Museum.

Dansk Ornitologisk Forening,
Fynsafdelingen.

*Hvidbrynet Løvsanger, KNF's anden.
Foto: Søren Gjaldbæk.*

Art	Mærkningsdato og –sted	Aflæst	Afstand
Jernspurv	16/9-04 Hammarö, Värmland, Sverige	10/10-05	531 km SSV
Gransanger	25/9-05 Nes, Bjugn, Sør-Trøndelag, Norge	14/10-05	1008 km S
Rørsanger	27/8-05 Le Braud, Vendée, Frankrig	21/8-06	1255 km NØ

Data for fugle med fremmede ringe, der er aflæst på Keldsnor Fuglestation.

Art	Mærket	Genfundsdato og –sted	Afstand
Jernspurv	25/8-06	1/5-07 (brevdato) Spodsbjerg, Langeland (rudedræbt)	24 km NNØ
Vindrossel	15/10-05	18/11-06 Barzac, Gironde, Frankrig (skudt)	1375 km SV
Rørsanger	7/8-03	21/8-03 Beclers, Hainaut, Belgien (aflæst)	667 km SV
Rørsanger	10/8-04	11/8-07 Lebbeke, Oost-Vlaanderen, Belgien (aflæst)	606 km SV
Rørsanger	26/7-06	2/6-07 NSG Wallnau, Fehmarn, Tyskland (fløjet mod rude)	35 km SØ
Rørsanger	13/8-06	23/8-06 Bokrijk, Limburg, Belgien (aflæst)	551 km SV
Gransanger	15/9-06	16/10-06 Pina de Ebro, Zaragoza, Spanien (aflæst)	1683 km SV
Gransanger	10/10-06	16/10-06 Omø, Storebælt (aflæst)	57 km NNØ
Musvit	30/10-03	16/11-06 Keldsnor, Langeland (fundet død)	0 km
Pungmejse	28/9-06	30/10-06 St.-Seurin D'Uzet, Char.-Maritime, Frankrig (afl.)	1311 km SV

De seneste genfund af fugle, der er mærket på Keldsnor Fuglestation.

Det centrale Vietnam

- blandt brednæb, pittaer og høns

Tekst og foto: Michael Mosebo Jensen

Det var blevet midt i februar og tid til at drage af sted. Vi havde valgt Vietnam denne gang, men måtte tidligt i planlægningen indse, at vi skulle magte begrænsningens kunst. Vi havde selv lige overstået kyndelmisen uden de store kuldeangreb fra øst, så nu skulle vi ikke falde i derude i Fjernøsten. Det lokkede jo fælt med Skeryle (Spoonbilled Sandpiper), Sakhalinklire (Nordmann's Green-shank) og Lille Skestork (Black-faced Spoonbill) i det yderste nord, men det tidligere Nordvietnam var på denne årstid kendt for at diske op med en

del regn, vedvarende tåge og måske endda kulde. Vi besluttede os for at holde os syd for den tidligere så be-rygtede demarkationslinje og satse alt på det centrale højland blandet med nationalparker med regnskovs-områder i vest ved grænserne til Laos og Cambodja. Det skulle vise sig at være gode valg. Dels mødte vi et australsk par på motorcykel, som først da var ved at tø op oven på 14 dage i klamt vejr mod nord, og dels fik vi en vældig tur ud af det med masser af gode fugle (307 arter) i de 14 dage, vi havde til rådighed. Det betød desvær-

re for sømanden, at der heller ikke denne gang var noget egentligt hav, han kunne glane ud over en årle morgenstund og fortælle anekdoter om ud på tropeaftenen efter de første Tiger Beer havde klaret halsen, men han fik da lov til at kigge lige så langt han ville langs Mekong-flodens brune vande. Det stod også hurtigt klart, at det var klogt at satse på nationalparkerne, for uden for disse var fuglene enten skudt eller sat i fængsel. En aften vi sad i festligt lag med den lokale partifunktionær og delte hans skål i lunken risvin piftet op med lidt betel, fik vi en såre enkel retorisk forkla-

ring: Hvordan kan man beskytte naturen, når folk sulter? Han måtte have megen empati til rådighed med den velstandsvom, han var blevet udstyret med. Men det var måske derfor, han var blevet valgt...

Nå, det var de 307 arter, vi kom fra – men så skal vi som sagt ind i et fredet område. Efter en lang, sej køretur på 700 km, der startede i Ho Chi Minh Citys scooter-helvede og gik nordpå uden at bebyggelserne nogen- sinde syntes at holde op, havde vi kun scoret 19 arter, heriblandt 1 Landsvalle og nogle Skovspurve – ikke voldsomt eksotisk på 15 timer!

Oriental Hættepirol (Black-hooded Oriole).

Kon Tum og risterraserne

Næste morgen var der stadig scootere - med folk meget tidligt på vej til arbejde. Kvinderne bar også stadig mundbind. Det kunne altså ikke være pga. forureningen. Vi blev fortalt, at det var for ikke at blive brune! Altså ingen solarier i det land. I Vietnam står folk op før fuglekiggere og er klar på diverse markeder eller sidder og indtager varm mad på spisestederne, inden solen bliver rød for alvor. Vi startede også tit på den måde, gik uden yderligere dikkedarer i gang med pindene og fællesspisningen, dvs. fadet, der lynsnart blev anbragt velduftende midt på bordet. Der var enkelte individer, der snød med en gaffel – nævner traditionen tro ingen navne. . . Det var suveræn mad, og vi vænnede os hurtigt til at spise aftensmad to gange i døgnet, fisk, kamin, kylling, ko, gris og måske andet mere eksotisk. Jeg kom en dag til at spørge Bao, vores guide, helt fordomsfrit, om de spiste slanger i Vietnam. Han svarede blot: ”Nej, gør I?” Så var det uddebatteret.

Foruden scootere var der også kommet fugle til, bare det at kunne notere et navn som Mugimakifluesnapper (Mugimaki Flycatcher) i sin notesbog var noget. Det hvislede med Hvidbrynede Løvsangere fra hvert et træ, vi hørte Nordsanger, Brun Løvsanger, Schwarz. Taigafluesnapperne viste sig i trætoppene, og de første latterdrosler kom larmende forbi.

Vi var kommet op i 1050 meters højde i området ved Kon Tum, og mens Hung bar vores ting op i et splinternyt hus for natten, nød vi Orientalisk Natravn (Large-tailed Nightjar) ved søen. Vi havde arrangeret os via Internettet med et firma kaldet Wildtour, som for 600 kr. per hoved per dag fragtede os fire fynboer (Søren Bøgelund, Jørgen Jensen, Erik Danielsen og skribenten) rundt i en velkørende Hiace med 11 sæder. De sørgede for al anden transport i jeep og båd, gav os logi på gode, rene hoteller, sørgede for entré til nationalparkerne og tilladelser (vi var f. eks. de første vesterlændinge, der fik lov til at bo her), fodrede os på fortrinlige lokale spisesteder, gav os ubegrænset vand på flaske og sommetider også Tiger Beer. Inkluderet var også guide (Bao), hjælper (Hung) og chauffør (Ty), som var et ganske fornøjeligt team – også til afterbinding.

Det var i øvrigt en god ting, at man ikke måtte køre i landet uden vietnamesisk kørekort. Vi har set meget efterhånden, men den måde at køre bil på - ja, hvis man skal køre sådan, så tror jeg, det er ret svært at få det kørekort. Vi fandt ud af, at man så vidt muligt skal overhale i sving, helst hvor man absolut INTET kan se. Desuden er der en speciel øvelse, der går ud på at tvinge scootere i grøften. Det lykkes meget godt, hvis de kommer mod én. Man skal blot vente med at overhale, til man har dem på kornet. Til gengæld prøver busser og

En dejlig smattet stejl risterrasse ved Lo Xo

lastbiler så at lave samme nummer med minibusser og alt, der i øvrigt er mindre end dem.

Hovedformålet med at tage helt op til Kon Tum var den endemiske art Sortisset Skælvinge (Black-crowned Barwing), som kun fandtes på nogle mudrede risterrasser ved Lo Xo passet og så lidt ind i det tilstødende Laos. En art, der blev ny for verden i 1998. Vi besteg disse terrasser den følgende eftermiddag men uden held. Det er dog ikke helt rigtigt, for på de egne ved man aldrig, hvad der sker. Vi så – helt uventet, også for Bao – 7 Hvidvingede Kittaer (White-winged Magpie). Han havde heller aldrig set dem dér før. Næste morgen fik vi en dukkert, et dyp (*slang for den rædselsfulde hændelse, at man ikke ser en art, man satser på*) og en rigtig gang vietnamesisk risterrasse-smat.

Yok Don

Efter en overnatning i Buon Ma Thout stod vi morgenen efter og beundrede den brune Mekong-flod, og ikke mindst endemet Mekongvipstjerten (Mekong Wagtail), som meget betegnende sad på en sten ude i floden. Det er en flot fyr, der ligner Havrevimpfen, men har kulsort ryg, kind og hagesmæk, kraftig hvid øjenbrynsstribe og et fornemt sort-hvidt vingemønster. Nationalparken Yok Don er enorm, strækker sig godt ind i Cambodja og har virkelig meget at byde på. Det var her, vi så et par af turens ønskearter: rovfuglene Halsbåndspygmafalk (Collared Falconet) og Sort Baza (Black Baza). Falken er ikke større end en Vende-hals og lynhurtig, når den drøner ned fra sin bambus efter en insektbid.

En af vores ønskearter: Sort Baza ved Mekong-floden

Halsbåndspygmæfalk er ikke større end en Vendehals

Der var et vældigt leben ved den flod. Et par Lille Adjudant (Lesser Adjutant) og enkelte Uldhalsstorke (Woolly-necked Stork) svævede over regnskoven, 5 Blå Glenter trak op ad floden, Store Pragtdrongoer (Greater Racket-tailed Drongo) fejede gennem luften med halen halsende bagefter, Skægparakitter (Red-breasted Parakeet) sørgede for, at der ikke var et øjeblik stilhed, og luften fyldtes med ét af mainaer, eksotiske støre,

sorthovede piroler og Gråtoppede Træsejlere (Crested Treeswifts). Det var ikke kun Isfugl, der glimtede blå, men her spottedes også Indisk Blåfugl (Asian Fairy Bluebird) af og til, mens solfugle sørgede for, at hele farveskalaen kom i spil.

De næste par dage travede vi rundt i regnskoven ovre på den anden side eller igennem den tørre bambusskov, der ragede godt 20 m op. Bao havde tre år før taget GPS-koordinater på Gulbenet Pygmæfalk (White-rumped Falcon), så han styrede os præcist gennem vildniset. Her var der lige en detalje i guidningen, der glippede, idet han selv var så ivrig efter at se, om fuglen var der endnu, at den nåede at flyve, inden vi andre nåede helt frem. Trøsten var elefantspor og måske verdens største spætte, Stor Myrespætte (Great Slaty Woodpecker), men ...

Da Lat

De to foregående områder havde vi stort set haft for os selv, hvorimod Da Lat var beskrevet som et mindre turisthelvede i guidebogen. Da der imidlertid også var lovet mange fugle i området, vovede vi forsøget. Byen virkede nu ganske uanfægtet, og det behageligt bakkede terræn endnu mere jomfrueligt. Undervejs til Da Lat passerede vi en sø, Lak Lake, der så ret så spændende ud: en sjælden kombination af mange fugle og arbejdende folk under runde rishatte.

Lak Lake: En alt for sjælden kombi af arbejdende folk og fugle.

Indiske Dværgænder (Cotton Pygmy Goose) lå side om side med Atlingænder, purpurfarvede Sultanhøns dukkede op ad græsset, elegante Fasanbladhøns (Pheasant-tailed Jacana)

balancerede rundt på åkanderne, og turens eneste Broget Kærhøg (Pied Harrier) gennemsgøgte rørskovene, mens folk stagede deres slanke både igennem.

Vi landede på fortovet foran et større hotel i selve byen Da Lat – sådan gør man i Vietnam, kører praktisk talt hen foran indgangsportalen og bliver sat af. Det var også her, vi pludselig næste dag, en søndag, da vi sagesløse og sultne var gået ind i restauranten, befandt os centralt placeret i en større familiefest, vel 200 smilende mennesker med scenekunst, lotteri, opråb og te og en helt ustyrlig utrolig glad larm.

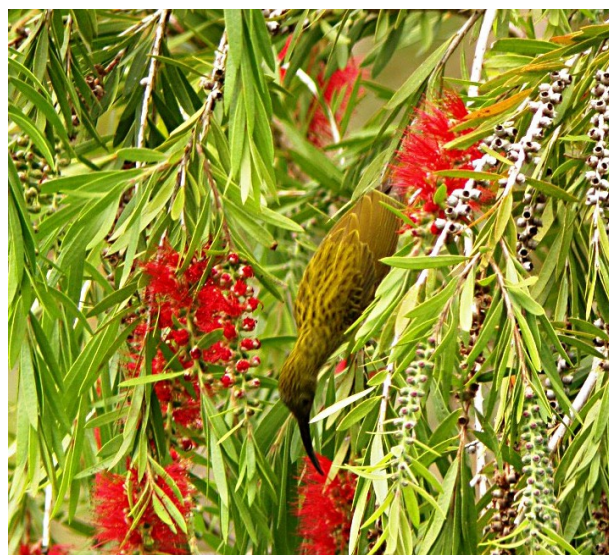
Da Lat.

Midt i nudelsuppen blev der med ét stille, fuldstændig stille, for nu var folk gået, festen var forbi, og vi kunne igen tale sammen – en handling, der havde været umulig få minutter forinden

Vi var landet der oven på en regnbyge, der var gået til marven. Det var dagen, vi besteg Mount Lang Bian. Den var ellers startet på vores præmisser, dagen. Ty havde kørt os så langt han kunne før daggry, hvor en jeep havde taget over. Skyerne så mere og mere truende ud, blev til tåge – og forsvandt. Vi var kommet op over dem, og et flot landskab havde åbenbaret sig smukt markeret af de nu lavthængende skyer. Jeepen satte os af, og vi begyndte at vandre, først gennem fyrreskov, hvor Taigapiberne lettede fra skovbunden og Guldstrubede Skægfugle (Golden-throated Barbet) sang fra træerne, dernæst op på plateauet i 1866 ms højde, hvorfra stien ledte ind i regnskoven. Vi tog mange gode arter med ud derfra, bla. Sorthovedet Skadedrossel (Collared Laughingthrush), et endem, som vi skulle have dér, men desværre tog vi også regnen med. Et par Indiske Sortørne (Black Eagle) lå ellers smukt langs den skovrige bjergkam, men det gjorde sorte skyer snart også. Det brød løs. Vi blev våde.

Om eftermiddagen tog vi ned til et vandfald - Datanla. Efter sådan et skybrud, betød solens genskin, at der kom gang i fuglene. Der var selvfølgelig også vietnamesiske turister, der

skulle fotograferes i originale posurer foran vandfaldet, men så snart det var klarer, kom fuglene frem. Et vandfald betyder en mulighed for kløfthaler (forktail) i Vietnam, nogle havrevimpagtige væsener, der danner helt deres egen familie. En Grånakket Kløfthale (Slaty-backed Forktail) blev et godt bytte for vandfaldspositurene. Der viste sig også to Blå Fløjtedrosler (Blue Whistling Thrush) og meget overraskende en Japansk Rødhals (Japanese Robin). Oppe på skråningerne hang to arter edderkoppejægere (spiderhunter), og det var her den overdimensionerede Store Høgegøg (Large Hawk Cuckoo) kom på listen.

Stribet Edderkoppejæger på jagt

Da Lat var et frodigt sted med fine fugle. Det var her det endelig lykkedes os at få den imponerende Blåskæggede Biæder (Blue-bearded Bee-eater), en fugl, vi manglede meget i Goa et par år før. Vi fik endemet

Da Lat-grønirisk (Vietnamese Greenfinch) i flere eksemplarer, fik slået hul på en ny familie med Gråhovedet Papegøjenæb (Grey-headed Parrotbill) og mange skægfugle, specielt en af de rigtig gode: Rødbuget Skægflugl (Red-vented Barbet).

Vi fik alle 8 skægfugle-arter hjem, her Rødbuget Skægflugl (Red-vented Barbet)

Hos pittaer og brednæb

Tidligere var det lidt besværligt at besøge Deo Nui San, men da det er blevet lovligt at bebo det lidt underlige familiehôtel i Di Linh, selv om området stadig er etnisk følsomt, fik vi kun 20 km til fuglene. Det gælder mest pittaer og brednæb, men også Blodpirol (Maroon Oriole) –og en-

demet Sorthættet Skadedrossel (Black-hooded Laughingthrush). Det lykkedes det hele, bortset fra at vi ikke fik set Rødnakket Pitta (Blue Pitta), som ellers kaldte for fødderne af os i den tætte regnskov flere gange. Selv Bao fik ny art med Plain-tailed Warbler, ikke hverdagskost for ham – som Vietnams svar på Munken (*her hentydes til den person, der har flest arter i Danmark, ikke fuglen.*)

Cat Tien

Vi havde stadig Vietnams fuglerigeste nationalpark til gode: Cat Tien, der ligger ved grænsen til Cambodja. Man kan ikke køre direkte derind, men må sejle det sidste stykke over Dong Nai. Allerede ved ankomsten summede og duftede det af varm lækker regnskov, og vi skulle bo midt i det hele i 3 nætter! Det viste sig dog ikke længere væk fra civilisationen, end at vi stadig kunne høre partiparoller fra højtalerne i de omkringliggende landsbyer i den årle morgen og glad marchmusik om aftenen. Kun gibbonaberne synes at være i stand til at overdøve det.

Turene forgik til fods ad lange trange junglestier med pittalyde eller i jeep, til vi blev sat af og gik til fods ad lange trange junglestier med pittalyde. En dag så vi den endelig, pittaen – en Smaragdpitta (Bar-bellied Pitta), der ret så aggressivt kom larmende gennem løvet og gav opvisning i sin arrigskab. Det er noget af det gode ved regnskoven. Der er masser af my-

stiske lyde, meget få ting, man ser – men når der endelig er noget for øjet andet end grønt, er der kvalitet bag, fugle, man ikke ser ellers. Ind i mellem kunne vi forledes til at tro, at vi befandt os i Sørens hønsegård på Sydlangeland, men hanen galede kun ky-ky-li-ky, med en meget kort afslutning. Det var såmænd vores æglæggende vens fædrene ophav, vi var kommet ud til: Bankivahøne (Red Junglefowl).

Det er ikke fra Sørens hønsegård

Der var også andre høns. Vi havde en flot oplevelse med Grøn Påfugl (Green Peafowl), som vi overraskede på nattesæde, efter den møjsommeligt var kommet helt til tops i et spinkelt træ for natten. Når vi kørte ud om

morgenen, var det ikke blot om at være opmærksom, men også om at komme først af sted. En morgen var vi lidt ærgerlige over, at nogle englændere var startet før os, men så fortrak de at stoppe for en ganske almindelig due, hvilket gjorde det helt igennem sportsligt korrekt at passere deres jeep. Det lille trick betød, at vi den morgen overraskede ikke mindre end 6 Siamildrygge (Siamese Fireback) gående langs vejkannten, før de forsvandt ind i tykningen.

En lang trang junglesti førte os ud til Crocodile Lake, hvor vi satte os godt til rette på en terrasse med en panoramaudsigt sjældent set bedre. Mens Hung fangede fisk til frokost, fik vi lukket et hul, der stod gabende åbent fra 4 forgæves forsøg i Goa. Der havde været en vildfaren Gråhovedet Vi-be (Grey-headed Lapwing), og selv om vi havde travet den eng godt igennem, hvor den skulle være, kom der kun rotteslanger frem. Her stod der 3 nok så fint! En Grøn Påfugl (Green Peafowl) kom frem i tykningen, lige dér hvor krusninger i vandoverfladen kort forinden havde fortalt, hvorfor søen havde fået sit navn. Et andet sted viste turens eneste Skjoldhøne (Watercock) sig, Brogede Næsehornsfulge (Oriental Pied Hornbill) flagrede hen over søen, et par Ruby-cheeked Sunbirds så ufatteligt smukke ud i nabotræet, jamen i alt 88 arter observeredes på denne vores sidste dag, som næsten sluttede med, at en Leopard Cat – en busket sag, vel

på størrelse med en Los, sprang over vejen få meter foran os.

På vej tilbage

Lige inden vi blev opslugt af trafikhelvedet i HCMC, skulle vi have plukket en høne mere. Tan Phu Forest Enterprise huser en mindre bestand af

Saigonskovhøne (Orange-necked Partridge). Der er enkelte i Cat Tien, men så findes den heller ikke andre steder i verden. Det tog noget tid, men så hørtes et par kalde til hinanden, én gang, flere gange – og det var det. Så kaldte lufthavnen.

Interesserede kan læse mere om turen i rapporten: http://netfugl.dk/trip_reports/asia/Vietnam_2008_MMJ.pdf og/eller møde op til caféaften på Odense Friskole mandag d. 24.11 kl.19, hvor der vil blive vist nogle flere billeder fra turen.

Holdet: Fra venstre Hung, Bao, Sømanden, Jensen, skribenten og Bøgelunden.

Fra felten

Af Martin Søgaard Nielsen

Denne udgave af "Fra felten" dækker perioden 12. februar – 2. juni. Foråret har været præget af usædvanlig meget højtryksvejr med vedvarende østenvind i lange perioder. Decideret varmegennembrud kom dog først ultimo maj, en maj der i øvrigt blev rekordsolrigt og med kun 2 dages reel nedbør!

Rent fuglemæssigt bød perioden på masser af sjældne fugle: 1. og 2. fund af Ørnevåge, 1. og 2. fund af Hvidskægget Terne, heraf hele **6!!!** i én flok. Det blev også til 2. fund af Nathejre. Mest sjældne fugl var dog en Lille Rørvagtel (8. fund i DK) der fik landets twitchere til Langeland. Arter mærket med asteriks* skal godkendes af SU.

- Periodens "hårde" observationer -

Jagtfalk	Monnet -8/3
Sortspætte	Batteriplantagen 18/3-
Lunde	Hindsgavl 21/3 (6. fund)
Ørnevåge*	Søgård Mose 3-4/5 (1. fund)
Steppehøg	Fakkebjerg 27/4
	Vesteregn 26/5
Hvidvinget Terne	Nørreballe Nor 4 29/4
	Vejlen, Tåsinge 30/4
Hvidskægget Terne*	Vejlen, Tåsinge 10/5 (2. fund)
	Ølundgård 1/6 (3. fund)
Sydlig Nattergal	Fredmosen 12/5
Nathejre*	Keldsnor 25/5 (2. fund)
Lille Rørvagtel*	Gulstav Mose 27/5- (2. fund)
Lundsanger	Gulstav Vesterskov 2/6 (5. fund)

Sortstrubet Lom

9/4 83 SØ Sønderhjørne er en ret stor forekomst (PDP).

Nordisk Lappedykker

Trods rekordforekomster på Møn, blev der kun set sølle 1 Nordisk Lappedykker: 1/5 1 R havet, Bøjden Nor (GJØ).

Sule

25/2-23/4 30-31 individer.

Nathejre*

25/5 1 3k til R Keldsnor (EDA). Selvom fuglen blev eftersøgt var den som sunket i jorden. Fundet er det kun 2. for ”amtet”.

Silkehejre

11/5 1 Halen, Helnæs (PDS). 22/5 1 Flyvesandet (PER). 27/5-2/6 1 Flyvesandet (JHJ m.fl.). 31/5 2 Føns Vang (FHT,LET,MMJ).

Sølvhejre

24/4 4!!! Ø Vejlen, Tåsinge (PVR,BSN) må siges at være ret mange! 1+5/4 1 Snarepose Sø (EEE,OHG). 2/6 1 ad Ølundgård (DMZ,POX,KDJ).

Sort Stork

20/4 1 S Gulstav Mose (HMØ).

Hvid Stork

Ca. 11 individer i perioden 29/2-27/5.

Skestork

Arten har glimret ved sit fravær dette forår. Set på landsplan har der stort set ikke været nogle fugle udover ynglefuglene, så generelt et meget magert forår.

Sortbuget Knortegås

Vinterfuglen på Ristinge Hale blev set frem til 2/5.

Sølvhejrer ved Vejlen, Tåsinge. Foto Bent Staugård.

Nilgås

Arten ses nu regelmæssigt rundt omkring, i denne periode blev største flok: 13-19/2 8 Egeby Fælledgårdsvej (AVC).

Pibeand x Spidsand

20-25/2 1 ad han Søby, Monnet (HKN).

Rødhovedet And

20/4 1 han og 1 hun Hvidkilde Sø (EDA).

Troldand x Taffeland

Vinteren igennem 1 hun rastet i Sundet (SG,THH).

Troldand x Bjergand

Vinteren igennem 1 han rastet i Sundet (SG,THH).

Sort Glente

Igen et forår med megen østenvind, og igen et super forår med mange Sorte Glenter. 16/4 1 SØ Lundby, Tåsinge (NRA). 18/4 1 NV Nørreballe Nor (NRA). 27/4 2 SØ Dovns Klint (MMJ,SG,HKN). 2/5 1 ad, 1 2k T Dovns Klint (SG,THH). 3/5 1 TF Fyns Hoved (SG) og 1 S Gulstav Mose (ELM). 16/5 1 R Gulstav Mose (AMC). 21/5 1 T Fredmosen (JSJ m.fl.).

Steppehøg

27/4 1 2k han N Fakkebjerg (MMJ,HKN,SG). 26/5 1 hun NØ Vesteregn (NRA).

Hedehøg

2/5 1 2k SV Dovns Klint (SG, THH). 3/5 1 R ad hun Sortemosen (OHS m.fl.) og 1 ad han NØ Gulstav Mose (ELM). 15/5 1 N Fakkebjerg (EDA). 18/5 1 R han Gulstav (LBL). 25/5 1 2k han R Fakkemosen (RYT, BBC). 31/5 1 Ø Nørreballe Nor (HKH).

Ørnevåge*

3-4/5 1 2k gik til overnatning i Søgaard Mose, hvorefter den næste formiddag lavede trækforsøg mod syd inden den trak NV (ELM,EDA m.fl.). Fuglen vurderes at være identisk med en fugl der opholdt sig ved Skagen nogle dage før.

Jagtfalk*

Jagtfalken på Monnet blev set frem til 8/3 (LBL, EM). Finderen var således også den der så den sidst!

Vagtel

15/5 1 Fakkebjerg (EDA). 24/5 1 Ringe Sebjergvej (AVC). 31/5 1 Husby Strand (MMJ).

Lille Rørvagtel*

Det største hit i "amtet" i mange mange år blev fundet 27/5 af LBR. Fuglen hørtes om formiddagen hvor bestemmelsen endnu var usikker. Om natten blev fuglen hørt igen, men den sang mod forventning fortsat ikke igennem. Fuglen sang derimod med jævne mellemrum for fuld skrue midt på dagen. Efter den endelige bestemmelse blev fuglen twitchet i stor stil, idet det kun var 8. fund for landet og den første stationære siden 1987. 1. fund for "amtet" og sågar Danmark var 1 18/6-1898 ved Nyborg.

Engsnarre

24/5 1 SY Brolykke Strand (BKS), lokaliteten husede også Engsnarre sidste år. 31/5 1 Grønløkken, Bogen-se (JEB) og 1 Gråsten Nor (CKL).

Trane

I perioden 8/3-1/6 er der set hele 363 fugle. En massiv østenvind i den periode hvor trækket kulminerede, gav en kanondag ved Hov Nordstrand: 30/3 225!!! N (EDA) er klart største antal i "amtet" nogensinde. Samme

dag 137 N Tryggelev Nor (OHG), 116 N Påø (MLJ) og 50 Ø Fyns Hoved (SG).

Temmincksryle

Antalsmæssigt nåede dette forår slet ikke op på sidste års kanontal, hvor op til 71 fugle sås. Max.tal blev: 12/5 12 Ølundgård (HEL,IBH), 18/5 15 Slambassinet (DMZ) og 19/5 8 Firtalsstrand (SG).

Kærløber

21/5 1 Flyvesandet (SG).

Odinshane

23/5 2 Firtalsstrand (SG).

Almindelig Kjove

19/4 2 Ø Hov Nordstrand (MMJ,EEE). 23/4 1 ad SØ Sønderhjørne (PDP).

Sorthovedet Måge

Udover ynglefuglene er følgende fugle set: 20+26+27/4 1 ad Tarup Grusgrave (PRA) og 19/5 1 ad Kærby (MRP).

Kaspisk Måge

18/2 1 2k Kertemind Havn (MHH, PRA). 28/2-5/3 1 Spodsbjerg Havn (HKN m.fl.) og 8/3 1 ny 2k Spodsbjerg Havn (OHG).

Ride

18/2 1 2k NV Fyns Hoved (SG).

Sortterne

28/4 1 SØ Sønderhjørne (PDP). 29/4 3 Ølundgård (THH,MSN) og 8 Nørreballe Nor (FIE). 30/4 2 Arreskov Sø (LBR). 8/5 5, 9/5 6 Sundet (PDP m.fl.). 9/5 10 Brændegård Sø (GJØ, BLR). 27/5 1 Tryggelev Nor (LBR). 29/5 4 Nørreballe Nor (PVR). 31/5 2 Føns Vang (MMJ).

Hvidvinget Terne

En ret mystisk afteninvasion i Danmark kastede få fugle af til Langeland og Tåsinge: 29/4 4 R og derefter NØ med Sortterner Nørreballe Nor (FIE). 30/4 1 NØ Vejlen, Tåsinge (HKn).

Hvidskægget Terne*

1. fund i "amtet" skulle vise sig at blive største observation i Danmark nogensinde med hele 6 fugle i en flok. Fuglene rastede kun i 4 minutter, hvorefter de trak øst. Alligevel nåede de at blive fotograferet af en totalt chokeret Thomas Hellesen, der knapt troede sine egne øjne: 10/5 6 R-Ø Vejlen, Tåsinge (HEL, IBH).

Helt utrolig usandsynligt fandt Thomas Hellesen endnu en Hvidskægget Terne den 2. juni ved Ølundgård (HEL,IBH,THH,MSN). Denne gang rastede fuglen i 50 minutter hvorved det lykkedes 2 tililende fynboer at få set denne sjældne terne. Som kuriosum kan nævnes at fundene er de eneste af arten i Danmark dette forår!

Lunde

21/3 1 R med 17 Alke ved Hindsgavl (MMJ) er kun 6. fund! De 6 fund er set i 6 forskellige måneder! Januar, februar, marts, august, oktober og november.

Mosehornugle

Følgende tabel angiver maximum for lokaliteter med flere fugle/observationer. Arten sås mærkeligt nok slet ikke på sidste års toplokalitet Monnet!

Lokalitet	feb	mar	apr
Helnæs Made	6		
Slipshavn	1	1	
Flyvesandet			2
Egebjerggaard		4	1

Vendehals

25/4 2 RI Flyvesandet (MHH,BLR).
26/4 1 R Flyvesandet (MMJ). 27/4 1 Skaboeshuse (NBJ,BBC,RYT), 30/4 1 Lille Stegø (SUZ) + 1 Villeruplund, Od. NV (RSJ) og 7/5 2 Fyns Hoved (SG).

Sortspætte

18/3- 1 han og 1 hun Gals Klint. Det er første gang der er set 2 fugle sammen i amtet.

Hedelærke

29/2-18/4 18 trækkende fugle.

Sydlig Nattergal

12/5 1 sy Fredmosen (OHG).

Sortstrubet Bynkefugl

9+12/2 1 hun Tryggelev Nor (HMØ,EEE), fuglen blev fundet af NRA ult dec. 3/4 1 han Henninge Nor (ELM).

Ringdrossel

Ca. 42 fugle når oplagte gengangere er frasorteret i perioden 1-30/4.

Græshoppesanger

25 syngende fugle i perioden 2/5-23/5. En observation er i en klasse for sig: 23/5 6!!! sy Hjulby Sø (HEL,IBH).

Sivsanger

8 fugle hørt/set i perioden 27/4-1/6. 5 fugle sås/hørtes i 2007

Savisanger

2+12/5 1 sy Fredmosen (THH,SG,OHG).

Lundsanger

2/6 1 sy Gulstav Vesterskov (HEL, IBH,PRA) er kun 5. fund i "amtet", hvoraf de 2 er ringmærkede. De 2 øvrige syngende fugle har været: 5-6/6 2004 Romsø og 29/5 1968.

Rødtoppet Fuglekonge

Primo april var der influx af arten i Danmark, med rekordforekomster i både Gedser og Blåvand. I perioden 8/3-26/4 sås hele 12 i "amtet" heraf fik de 3 ring på ved Flyvesandet.

En af periodens mange Rødtoppede Fuglekonger, her en ringmærket ved Flyvesandet. Foto: Michael Højgård Hansen.

Pirol

2/5 1 R Bagenkop (SØB) og 2 S Dovns Klint (SG,THH). 9/5 1 sy, 19-25/5 2 sy, 31/5 1 sy Æbelø (JEB,SUZ). 15/5 1 R Dovns Klint

(EDA). 16/5 1 sy Birkebjerg (VIN). 17/5 1 sy, 25/5 3 sy, 27/5 2-3 sy Eskebjerg Have (HMØ m. fl.). 18/5 1 Påø (LBL). 20-25/5 1 Konabbe Skov (NBJ m. fl.). 20-25/5 2 sy Hjortholm (NBJ m.fl.).

Gulirisk

15/4 1 V Dovns Klint (SG). 20/4 1 V Gulstav (NRA). 21/4 1 T Fakkebjerg (SG). 27/4 han og hun Knudshoved (NBJ,LIS m.fl.).

Karmindompap

25/5 2 R Fyns Hoved (SG). 27/5 1 sy Søgård (LBR). 29/5 1 sy Gulstav Mose (LAA). 2/6 1 sy Gulstav Vester-skov (HEL,PRA).

Ørnens Dag ved Brændegård Sø den 24. februar *Af Kell Grønborg*

Man skulle tro at det var aftalt....

Vores "Ørnens Dag gruppe" mødtes ved søen kl. 8. Et hurtigt blik over Brændegård Sø, afslørede 2k ørn i det vanlige træ på øen. Det lovede godt. Så kunne man da vise ørn frem. En del praktiske ting skulle ordnes af hensyn til trafiksikkerhed og publikums færden. Velvilligt havde godset givet tilladelse til at man kunne parkere på gårdspladsen. Gunnar Jørgensen havde allerede aftenen i forvejen været ved Brændegård for at sætte

skilte op med hastighedsbegrænsning og P-forbud, så vi andre skulle blot placere de sidste 4 vejskilte og lægge informationsmateriale frem.

Vi havde god tid til at nyde morgenen, som var flot med god sigt, pæn vind og ikke regn. Vi fik noteret hvad der i øvrigt fandtes af fugle i søen; den første morgenkaffe blev nydt og så var vi klar til rykind kl. 10. Kl. 9.30 forsvandt ørnen. Den trak sydøst over, og der blev gættet på, at den nok ville besøge Karlsmosen.

Lidt før kl.10 strømmede folk til. Vi har fået lavet en flot opsat ørnefolder med information om ørnene på stedet, og med nogle af Erik Thomsens smukke billeder. Den blev flittigt delt ud, sammen med eksemplarer af Havrevimpfen, Fugle og Natur og indmeldelsesformularer til de mange som viste interesse for DOF. Ved 10.30 tiden var der ca. 150 besøgende og heldigvis fik vi alle en rigtig fin oplevelse. Først vendte ungfuglen tilbage til området, og i løbet af ret kort tid kom også de 2 adulte fugle på banen. De satte sig i træerne ovre på modsatte søbred, men fint synlige både i håndkikkert og i teleskop. Alle ørne- ne var derefter ret hyppigt ude at fly-

ve, uden at det dog blev til nogen egentlig jagttur.

Kl.13.50 forsvandt ørnene så fra området. Det var samtidigt med at arrangementet skulle slutte, så det var et veltilrettelagt optrin ørnene gav os. Pressen var mødt talstærkt op med journalist og fotograf fra Fyens Stiftstidende og et filmhold fra TV2. Arrangementet blev godt dækket, med en foromtale i avisen, direkte radiointerview om lørdagen, en reportage i TV2 om aftenen og en stor artikel i Fyens Stiftstidende om mandagen. I alt blev Ørnens Dag her på Fyn besøgt af ca. 350 mennesker, som alle fik en stor fugleoplevelse.

Gæster ved Ørnens Dag ved Brændegård Sø. Foto: Kell Grønborg.

Turrapporter

Monnetur den 9. marts

Af Poul V Rasmussen

Det var ikke de bedste forudsætninger for en vellykket tur der prægede denne søndag morgen.

Vejret lovede regn og kraftig blæst fra sydvest og jeg som turlleder, startede morgenen med kvalme og dårlig mave.

Når der var ikke andet at gøre end at bide i det sure æble – og tankerne om at Jagtfalken dagen før havde vist sig der ude, efter en måneds fravær, løftede håbet om en succesrig dag.

Omkring 15 håbefulde mennesker havde trodset vejrudsigten. Trods blæsten og lidt finregn gav Sanglærkerne en forhåbning om snarligt forår. Alle steder hørtes deres sang, og Strandskaderne istemte lystigt ude ved kysten.

En enkelt Fjeldvåge blev spottet helt ude ved Vårø knude – og vi fik snakket lidt om kendetegnene på den, dog mest ud fra feltbøgerne, da kræet var for langt væk.

Med et håb om at støde på en Mosehornugle tog vi en afstikker fra vejen og gik ret hurtig mod syd ind over det brede af Monnet. Ugler blev det dog ikke til, men kysten mod syd skjulte der sig godt med Pibeænder og vi fik tjekket kendetegnene på rimelig klods hold.

Småflokke af Bramgæs og Knortegæs passerede os jævnlige og en lille flok Viber gik i luften længere inde over Monnet.

På havet ud for Knuden lå der allerede hundredevis af Ederfugle klar til forårstrækket og mellem dem en del Hvinænder og Toppede Skalleslugere.

Ved Knuden blev den obligatoriske kaffe nydt. For mit vedkommende kun en halv mundfuld – maven ville ikke rigtig....

Men midt i kaffedrikkeriet viste dagens hit sig. Et par småfugle landede ved loen kun 50m fra os – den ene en Skærpiber - den anden, en lidt mere udefinerbar skabning, blev efter lidt roden i bøgerne dømt til at være en Laplandsværpling hun.

Det var ikke alle der havde gummistøvler på, så den sædvanlige tilbage tur langs den nordlige kyst blev afblæst. Det er ellers min store fornøjelse, at se hvor mange der lander i vandet – for denne strækning kan være vanskelig at forcere.

Hjemturen bød på en del Spidsænder ved Søby Monnet – og et par Tårnfalke fouragerede i luften over os.

Vejret viste sig langt bedre end ventet – regnen udeblev stor set og blæsten havde lagt sig da vi nåede tilbage til leddet.

Jagtfalk missede vi, men på trods at det blev det en rimelig vellykket tur.

Hjemturen forløb for mit vedkommende vel hurtigt – og jeg beklager ikke at have fået taget afsked med de sidst hjemvendte turdeltagere, men lokummet kaldte om man så må sige.

Gilbjerg 30 marts 2008

Af Eske Frank Morthensen

Som tidligere bosiddende i København, tog jeg til Gilbjerg for at se småfugletrækket og træk af Traner ultimo marts måned. Som herboende københavner med ”tålt ophold på Fyn”, arrangerede ekskursionsudvalget (jeg er involveret i dette) en tur til Gilbjerg 30 marts i år. Temaet var småfugletræk i særklasse og tranetræk.

Gilbjerg er beliggende på Nordsjællands kyst, lige ved Gilleleje, og danner det sidste hop inden vejen til Sverige. Mødested var Knudshoved for afgang kl. 04.30. Vel ankomne kl. 06.30 tog Ekskursionen (Turleder + 1 deltager) ud til Gilbjerg-stenen For at opleve hvad Benny Andersen skrev vedr. Svante. ”fuglene flyver i flok, når de er mange nok”.

Vi oplevede et småfugletræk ud over det sædvanlige. Vejret havde drillet småfugletrækket det meste af marts, og pludselig går der hul på vejrfroter og lignende. En af de gode ting ved trækket ved Gilbjerg, er at fuglene flyver næsten i øjenhøjde

Art	Antal
Bogfinke (meget lidt kvækerfinke iblandet)	50 000
Blåmejse og Musvit	1 000
Grønirisk	500
Grønsisken	350
Misteldrossel	450
Ringdue	12 000
Hedelærke	80
Gråsisken	8
Lille Korsnæb	4
Sølvhejre	1
Svaleklire	4
Trane	7
Huldue	21
Stor Tornskade (På træk !!!)	2
Duehøg	1
Fiskeørn	3
Rørhøg	3
Dværgfalk	2

Træktal for udvalgte arter.

med dig. Det vil sige at træk-obsen ikke kun er smålyde og små prikker, men her kan du se artens kendetegn og især høre dens trækkald med fuld

power. Man obser på toppen af en ca. 35 meter høj moræneklint. Allerede fra P-pladsen ud til Gilbjerg-stenen (obs-posten) så vi de første Sjaggere, Vindrosler, Sangdrosler og Misteldrosler trække. Vi var næsten lige kommet på plads og varmet op til obsen, da en Sølvhejre trak forbi klinten. Når sådanne noget sker, er dagen uforudsigelig og adrenalinet helt oppe og ringe. Turleder og deltager var på gerningsstedet fra kl. 0630 til 1430

og vores obs-tal, som er taget med stor respekt for ikke at overdrive ses i skemaet ovenfor.

Udover trækket sås Pibe- og Sangsvane ude på havet samt masser af Sortænder og Ederfugle, Bramgæs og Knortegæs. Ligeledes kom der et par Suler eller 3 forbi klinten.

Et dejligt gensyn med, vel nok, Danmarks bedste lokalitet for småfugletræk.

SKAGEN FUGLEFESTIVAL 1 – 4 MAJ 2008

Af Eske Frank Mortensen

DOF-FYN genoptog en gammel tradition, nemlig at drage til Skagen og kikke på det legendariske træk, der kan forekomme på Grenen og de omkringliggende lokaliteter. Dette år i forbindelse med afholdelse af Skagens-fuglefestival.

Skagen Fuglefestival er en tilbagevendende begivenhed, der hvert år strækker sig over Kristihimmelfartsferien. Festivalen har nu kørt siden 2006 med idegrundlag i en Engelsk pendant. Kort fortalt foregår alt udendørs, dog med islæt af kunststilling og repræsentation af Naturbutikken indendørs. Ellers har Festivaludvalget lavet et rigtig godt program med guider på Obs-stederne samt fremvisning af ringmærkning. Ligeledes arrangeres et grill-party. Kort

over begivenhederne kan ses på næste side. Vi endte med at blive 4 turdeltagere. Delinkventerne var referenten Eske Morthensen samt Kirsten H Lund, Henrik Andersen og Børge Rasmussen. Referenten havde etableret sig i Skagen nogle dage forinden, så indkvarteringen var gjort klar. Vi boede i et lille sommerhus på Nordstjernevej (ligeSyd for 3-tallet). Udover os fra DOF-Fyn mødte vi andre kendte ansigter fra hjemøen. Her tænkes specielt på Mosebo, som introducerede Henrik i en slags ”kari-bisk woodoo forbandelse” samt Freddy Hansen, vores gamle formand Flemming Byskov og Birthe Sørensen. Allermest glædeligt var det at se vores nye formand Henrik i felten. Alle, undtagen referenten nød hans beskrivelser af de

kulinariske oplevelser han oplevede på (og i)sin krop før og efter en obs.!

Turens grundlag, udover at deltage i Skagen Fuglefestival, var at se storlommer og rovfugle. Tidspunktet for turen gjorde, at dette lå lige til højrebenedet. Turens gennemgående program var at obse fra ca. 05.30 til ca. 17.00. Nedenstående vil være en beskrivelse af dagene kort, samt en samlet oversigt over særligt lækre obs.

Torsdag d. 1 MAJ

Morgenobs på Skagen Nordstrand
 Formiddag/middag obs. fra Gl. Skagen
 Hulsig Hede
 Batteriskoven

Dagen var præget af regnvejr. Vi fik dog Hvidnæbbet Lom, Almindelig Kjøve samt Trane og våger i pænt antal og en særlig præsentabel dværgfalk.

Fredag d. 2 MAJ

Morgenobs på Skagen Nordstrand
 Middag/Eftermiddag på Flagbakken
 Grill-aften

Dagen var helt i Hvidnæbbet Loms tegn samt Flagbakkens. Her viste Skagen sig for fulde drøn. Store Skrigeørne, Kongeørne, Havørn samt Hvide Storke. Puuuuha for en dag!

Senere grillede vi og turlederen twitchede en Blisgås !!!! Turlederens hund nåede at spise ca. 12 Frankfurtere + diverse andre pølseen-der, som folk ikke gad spise.

Lørdag d. 3 MAJ

Morgenobs på Grenen
Trækobs Det hvide fyr

Dagen bød på Tredækker, som blev trampet op i sandormesporet. Musvågerne begyndte virkelig at røre på sig med skruer op til 300 Fugle.

Søndag d. 4 MAJ

Morgenobs på Grenen
Formiddagsobs ved kolonihaverne/tredækkermarken og ved hængebugsvinene
Middag/eftermiddagsobs på Flagbakken.

Dagen bød på Gulirisk på Grenen samt et flot træk af falke (dværg-tårnvandre og lærke) på Flagbakken.

Samlet resultat af de 4 dage (Lommer – rovfugle – andre sjove obs)
Udover ovennævnte obs. sås ca 130 forskellige arter. Den lokale bager er blevet beriget med et nyt udvalg af morgenbrød. 4 Fynboer har lært noget om nordjysk morgenbrød, samt summa summarum

Vi havde en rigtig god hyggelig fugletur til Skagen.

Art	Antal
Hvidnæbbet lom	4
Sortstrubet lom	6
Rødstrubet lom	300+
Almindelig kjove	12
Stor Skrigeørn	3
Kongeørn	3
Havørn	2
Fiskeørn	14
Blå kærhøg	6
Rørhøg	3
Spurvehøg	150+
Rød glente	10
Sort glente	2
Musvåge	600+
Fjeldvåge	28
Dværgfalk	9
Vandrefalk	8
Tårnfalk	21
Lærkefalk	4
Gulirisk	1
Vendehals	1
Hvid stork	9
Trane	2
Sortstrubet bynkefugl	1
Ringdrossel	4

Oversigt over udvalgte arter.

Syltemade å-dal

Den årlige aftentur til Syltemade å-dal løb af stabelen tirsdag den 20. maj. En halv snes fremmødte nød den stille forårsaften, hvor der udover de mere almindelige sangere også var

såvel Nattergal som Kærsanger. De botanisk kyndige kunne blandt andet glæde sig over Gøgeurt og Krybende Læbeløs. Da man returnerede til ud-

gangspunktet, fortsatte en del til Åmosen i Ollerup, hvor man kunne se og høre en Skovsneppe.

Tegning:
Gunhild Brink.

COSTA RICA FEBRUAR 2009

DOF Fyn arrangerer nu en unik stortur til Costa Rica. Landet med små 900 fuglearter, et land, hvor 27% af arealet har status af nationalpark. I tilgift en venlig befolkning, et mirakuløst klima og et land uden militær.

I et samarbejde mellem Horizontes i Costa Rica, Mols Rejser i Jelling (medlem af rejsegarantifonden nr. 1626), udbyder vi 19 pladser til en rejse, der i ugerne 7 og 8 i 2009 tager til udsøgte naturlokaliteter, og når de fleste af landets klimazoner igennem.

Dansk rejseleder bliver Hans Ole Matthiesen, Odense, der flere gange har besøgt Costa Rica. Prisen vil formentlig ende på 19.000 kr. for fly, overnatninger, morgenmad og mange daglige måltider, dansk og costaricansk rejseleder, chauffør og transport til lands og

Sun Bittern. Foto: Hans Ole Matthiesen.

til vands, entreer til nationalparker, stortursgebyr. Endelig pris kan først oplyses omkring 1. juli.

Prisen dækker ikke øvrige måltider, drikkepenge og udrejseskate (26 US dollar).

Rejsen udbyder på basis af DOF's stortursregler

Rekvirer yderligere materiale og få svar på dine spørgsmål hos Hans Ole Matthiesen, Pantheonsgade 12,4 , 5000 Odense C på tlf. 26 97 26 47 eller mail hansole@nalnet.dk.

Ture

Firtalsstrand og Ølund søndag den 17. august

Tilmelding til turlleder Niels Bomholt på 62 24 19 59, som meddeler nærmere om mødetid og –sted. Denne tur gælder især vadefugle, og her er Odense Fjord et af de bedste steder på Fyn, bl.a. formidlet ved hjælp af et godt fugletårn.

Vestkysten søndag den 7. september

Tilmelding til turlleder Eske Mortensen på 40 18 162 8 et par dage før, som meddeler nærmere om det bliver Fanø eller Blåvandshuk, der er udsigter til. Der vil under alle omstændigheder være mange fugle at kigge på derovre.

Sort Sol weekenden 4.-5. oktober

Tilmelding til turlleder Niels Bomholt på 62 24 19 59, som meddeler nærmere om overnatning, mødetid og –sted, pris osv. Foruden Stære er lagt op til en meget fuglerig tur i marsken.

Mink i sundet ved Faaborg

Af Lars Bonne Rasmussen

Jeg har længe haft mistanke om at der er mink ved Sundet i Faaborg. Talrige opflyvninger i mågekolonierne og i år ét kuld ællinger af gråand, oprindeligt

på 8, hurtigt 7 og nu væk. Jeg har i dag talt med en herre, som færdes om Sundet dagligt. Han fortalte, at han for nylig med sikkerhed så en Mink.

Jeg ringede derfor til Faaborg-Midtfyn kommune for at få opsat fælder til Mink.

Kommunen bekæmper kun rotter, ikke Mink. Jeg kontaktede så Statsskovens kontor i Sollerup og fik en god samtale med vildtkonsulent Lars Brun. Statsskoven har fælder, som kan "lånes", men der skal udarbejdes en plan for tilsyn med fælderne. De skal tilses to gange i døgnet.

Han foreslog derfor at DOF-Fyn, evt. i samarbejde med den lokale jagtforening, med Faaborg-Midtfyns tilladelse, laver en bemandingsplan for tilsyn med fælderne og en aftale med en person med jagttegn, som må aflive de fangede mink. Vi kan evt. få

en flydende platform til en af fælderne. Disse platforme skulle være meget effektive og gør tilsyn lettere. Problemet er, at den sidste af disse platforme er lovet ud til Tryggelev nord i eftersommeren.

Af hensyn til yngletid for Mink, og den begrænsede mobilitet om sommeren

anbefalede Brun at vi indleder fangst i slutningen af august. Er det noget DOF-Fyn vil deltage i??

Jeg stiller mig selvfølgelig til rådighed med hensyn til tilsyn af fælder i den udstrækning, jeg kan. Skulle andre være interesserede i at hjælpe med tilsyn af fælderne er de velkomne til at kontakte mig på 26 23 84 37.

Vindmølleplaner på Dræby Fed

Af Søren Gjaldbæk

Den svenske el-koncern Vattenfall har planer om at erstatte 12 gamle og forældede vindmøller på Dræby Fed med 4 moderne 120 meter høje kæmpemøller. DOF-Fyn er ikke begejstret for tanken om at placere møllerne i den sårbare natur ved fjorden, der har international betydning som rasteplass for gæs, Sangsvane og Hjejle. DOF-Fyn har rettet henvendelse til Kerteminde Kommune, der af Vattenfall er blevet bedt om at starte en proces, der baner vej for opførelsen af møllerne. DOF-Fyn peger på, at den mest hensigtsmæssige placering vil

være tæt på Lindøværftet. På den måde vil de ikke genere så meget, da de vil komme til at hænge sammen med den store kran, der allerede bryder landskabsprofilen. Efter DOF-Fyns mening ville man i dag ikke have placeret de gamle møller på Dræby Fed: ” De 12 gamle vindmøller er fejlplaceret. De blev opført i en tid, da man ikke havde nogen politik på det punkt. I dag forbyder regionplanen vindmøller i såkaldte lavbundsområder, hvor der kan ske naturgenopretning. - Og det er der netop stort behov for omkring Odense Fjord”, siger

DOF-Fyns formand Henrik Kalckar Hansen. - Den tid må være uigenkaldeligt forbi, hvor fjorden blev plastret til med lossepladser og vindmøller. Ved naturgenopretning kan der her skabes et af de helt store potentialer for de omkringliggende bosætningskommuner”. Der er allerede planer om et stisystem i såvel Odense som Kerteminde Kommune. Når de gamle møller er væk kunne man etablere en lavvandet sø i området, som ville være særdeles attraktiv for trækfugle både forår og efterår. Ud over at være til

gavn for fuglene vil det også skabe rekreative værdier, som vil gøre det mere attraktivt at bosætte sig i de respektive kommuner, som igen vil bidrage til at tiltrække gode skatteborgere. Endnu en grund til at tænke grundigt over placeringen af de ny møller. Vattenfalls planer bliver drøftet i Kerteminde Kommunes teknik- og miljøudvalg inden den endelig afgøres i byrådet. Vi håber, at DOF-Fyns synspunkter vil gøre indtryk på teknikerne og politikerne.

Små pip

Et af dette års store begivenheder for feltbisser er Landskampen 2008. Med udgangspunkt i de gamle amter (næsten) konkurreres der på hold med højest fem deltagere om, hvem der kan se flest forskellige arter i løbet af 2008 – vel at mærke indenfor ens lokalområde. Udover arterne gives der bonuspoint for særligt sjældne arter efter et sindrigt system. Fra Fyn deltager fire hold, der ikke uventet har svært ved at hamle op med de vest- og nordjyske hold. I øjeblikket føres konkurrencen suverænt af Skagen Fuglestation. Mere om Landskampen 2008 i næste nummer.

DOF-Fyn afholder vadefuglekursus den 9. og 10. august med Klaus Malling Olsen som underviser. De 20 pladser blev besat på ganske få dage.

Der er planer om opsætning af fire store vindmøller nord for Sprogø. Forhåbentligt vil møllerne ikke genere de mange fugle, der trækker gennem Storebælt.

Kurt Due Johansen og Jens Bækkelund har stået for en kortlægning af Bomlærkens udbredelse på Fyn og øerne. Undersøgelsen baserer sig på folks indberetninger af arten, hvor man har bedt folk være særligt opmærksom på arten i

især første halvdel af maj. De foreløbige resultater viser 2 syngende fugle på Strynø, 2 på Langeland, 7 på Hindsholm og mindst 30 i det nordfynske kerneområde fra Bogense til Otterup. Vi håber at høre et endeligt resultat.

Naturklagenævnet har sendt fredningssagen om Henninge Nor til genbehandling i Fredningsnævnet. Naturklagenævnet støtter fredningssagen, der blandt andet indebærer etablering af en 70 Ha stor sø, hvilket teknisk set er let. Vi håber på at Langeland får endnu et vådområde i topklasse.

Fynske Michael Højgård Hansen har ringmærket på Flyvesandet i april, hvorefter han i maj og juni henlagde aktiviteterne til Skagen. Det var artsmæssigt et godt træk, da han deroppe har haft såvel Blåstjert som Lille Rørsanger i garnet. Vi får se, hvad han kan, når han returnerer til "Fyns land".

- og husk,
fugle skal ses i naturen

Afsender:
Søren Gjaldbæk
Carsten Hauchs Vænge 4
5230 Odense M

B

Dansk Ornitologisk Forening

Foreningen for fuglebeskyttelse